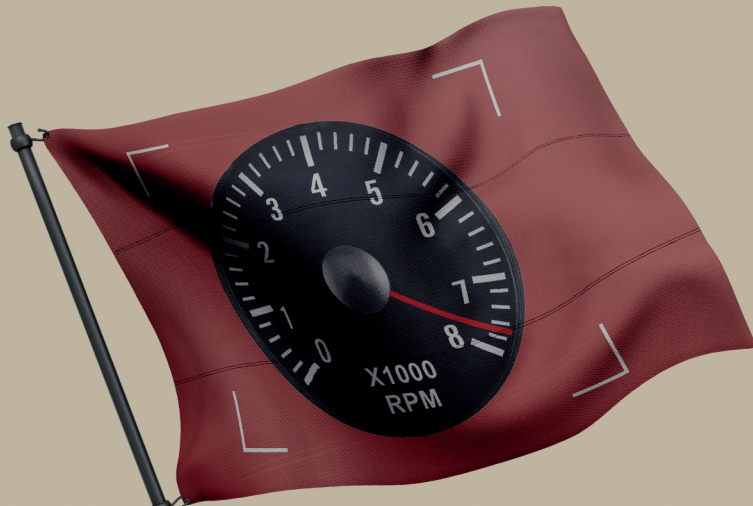

Hile

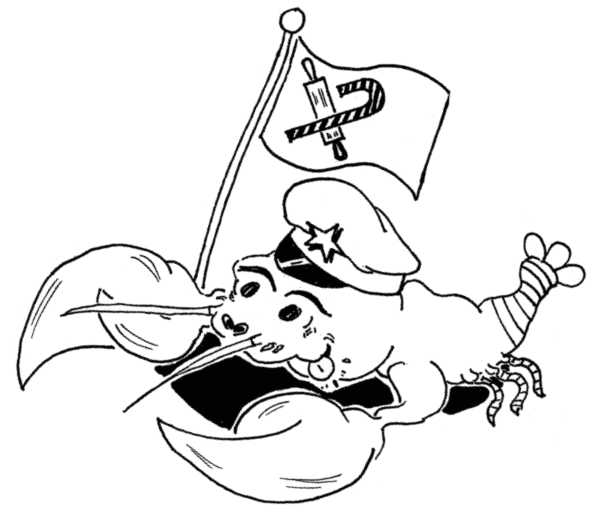

(R)EVOLUUTIO

1/22

SISÄLLYS

Pääkirjoitus.....	3
Puhis.....	4
Paluu 20-luvulle, Museo Milavida.....	6
Ukraine	8
Museoita, museoita!.....	10
Vallankumoushoroskooppi.....	12
Pirttuvisa	13
Känkkyä ja "kulttuuria"	14
Patinan menneet pöhinät 2021-2022.....	16
Lautapeliraati esittelee:.....	18
Ranskalainen puuhanurkka.....	20
Arvostellaan mahdollisia vallankumoajia.....	22
Hileen tutkimukset ja tilastot	24
Lukijakirjepalsta	26
Elden Ring:	27
Kun uusi ei ole uutta ja se on parasta aikoihin.....	27
Kirja-arvostelijaesittely: Keijo Slård.....	30
Kirja-arvostelut by Keijo Slård	31
Synkät salaisuudet, joita norsut yrittävät kätkeä..	33
Hirvieläinten kiihdytetty evoluutio.....	34
Raja	35
183	36
Polku pyörii.....	38
Olipa kerran kolme pientä opiskelijaa.....	40

HiLe 01/22

R(evoluutio)

Patina ry

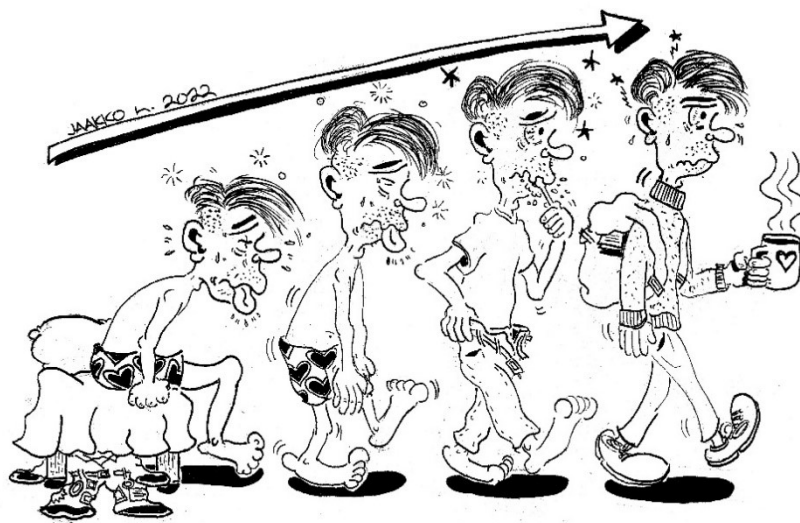
Päätoimittaja: Jaakko Leinonen

Taittäjä: Jaakko Suomalainen

Paino: Viestipaino Oy

PÄÄKIRJOITUS

(R)evoluutio, ärrällä tai ilman, ohjaa maailman menoa ja sen kehitystä. Mekin olemme osa sitä, uskokaa tai älkää. Siis osa maailman kehitystä... Emme välttämättä osa itse (r)evoluutiota... Paitsi ilman ärrää olemme toki osa evoluutiota... Siis maailman kehityksen lisäksi! Joltain Darwin nimiseltä tutkijalta, josta satuin joskus lukemaan, joka eli joskus 1800-luvulla, pari sataa vuotta sitten, ymmärsin, että ihminen on eräänlaisen prosessin tulos. Prosessin, joka on alkanut kauan sitten, ja joka ei oikeastaan ota edes päättyäkseen. On jännittävää, ettei prosessin viimeisin vaihe ole aina se kaikista siistein juttu. Ei haalaribileitäkään seuraava aamu ole se uran kohokohta, vaikka se onkin juhlien loppunäytelmä, se, mihin kaikki lopulta johtaa.

Muistan joskus törmänneeni pohdintaan sanan "revolution" etymologiasta ja sen merkityksestä. Ensiksi opin, että se on englannin kieltä ja suomentuu vallankumouksena. Sitten opin, että sanan englanninkielinen versio on moniulotteisempi ja jännempi, kuin suomenkielinen kollegansa. Sana "revolution" viittaa kierähdykseen, kierrokseen, jonkinlaiseen uuteen asentoon kääntymiseen. Tämä asento on seurausta vanhasta, se tapahtuu menneisyyden takia pitäen sisällään elementtejä aikaisemmasta, mutta on kuitenkin jotain uutta.

Jännintä tässä asennon muutoksessa on se, ettei uusikaan asento ole koskaan pysyvä olotila. Kuinka hyvältä tuntuukaan kääntyä omassa sängyssä vasemmalta kyljeltä oikealle, kun vasen alkaa puutua. Mutta miten turhauttavaa onkaan huomata, kuinka myös oikea kylki puutuu pian samalla tavalla, ja joudut jälleen muuttamaan asentoasi.

Usko positiivisiin evoluutioihin ja kehitykseen horjuu aika ajoin. Tätä raapustellessani Putinin panssarit jylisevät Ukrainassa, ja itse valmistaudun kolmanteen maailmansotaan rakentamalla vessapaperipoteroa. Hile ei kuitenkaan evoluutioista, evoluutioista tai Putinin panssareista hätkähdä, vaan jatkaa tärkeää tehtäväänsä patinistien tuntojen tulkkina, aivan kuten ennenkin. Ystävämme Georg Wilhelm Friedrich Hegel totesi joskus historian olevan dialektista kamppailua teesin ja antiteesin välillä. Kun nämä vastavoimat lopulta saatetaan yhteen, saavutetaan synteesi, jolloin historia päättyy. Toivottavasti näin ei tapahdu vielä meidän elinaikanamme, sillä muuten patinistit ovat pian työttömiä.

Hyvä ja Hile voittaa aina!

Päätoimittaja Jaakko Leinonen, jo toista vuotta intohimoinen patinisti

Tervehdys arvoisat patinistit!

En tiennyt, mitä kirjoittaa tähän puhikseen. Kun kysyin perheeltäni, äitini ehdotti että "kulunut talvi on ollut rankka, mutta kevättä kohti mennään tai jotain muuta vastaavaa kliseistä, mitä nyt tervehdyksissä aina todetaan." Kliseistä tai ei, ainakin omalla kohdallani lausahdus tuntuu todelta. Talvi on todellakin ollut työntäyteinen, ja pitenevät päivät tuntuvat ihanilta. Kevätauringon lisäksi paluu lähiopetukseen on todellakin herättänyt minut koronahorroksesta, ja olen painanut opintopisteitä kovaa tahtia. Opiskelu tuntuu kivalta ja motivoivalta kun sitä ei enää tarvitse suorittaa yksiön sohvanurkasta – sentimentti, johon uskon monien samaistuvan.

Lähiopiskeluun palaamisesta on kuitenkin jo puhuttu joka tuutissa, ja koska hupi ennen töitä, puhutaan mieluummin kaikesta tulevasta Patina-kivasta. Perushauskan kuten sitsien, kerhishengailuiden ja saunailtojen lisäksi odotan ensimmäistä ei-korona-opiskelijawappuani (kolmas kerta toden sanoo!) ja wapun mukanaan tuomia tapahtumia. Koska olen edelleen katkera kaikista tapisvuotenani (2020) koronan vuoksi perutuista tapahtumista, olen kaivanut naftaliinista Patinan bussiapprot eli tutuille niin sanotun "bus vultin", joka on luvassa huhtikuun lopussa. Kaikkea tätä ja vähän vielä muutakin on luvassa – tapahtuma-, kulttuuri-, urheilu- kuten kaikki muutkin sektorit painavat kovaa duunia, että saamme elää normaalia opiskelija-arkea (ja juhlaa), nyt kun koronarajoitukset ovat vihdoinkin hellänneet.

Paljon suunnittelua ja työtä vaatii "tavallisempien" tapahtumien lisäksi kaksi tulossa olevaa megapöhinää, eli syksyn 2022 Hol-seminaari Tampereella sekä kevään 2023 vuosijuhlat. Molemmissa happeningeissä pääsee kohtaamaan uusia ja vanhoja tuttuja. Ennen kaikkea molemmissa odotan yhteisöllisyyden tuntua – Patinan kesken ja historianopiskelijoiden kesken. Sitä kaipaamaan korona-ajan yksin nököttämisen jälkeen.

Haluankin keskittyä tänä vuonna yhteisöllisyyteen ja läpinäkyvyyteen. Patina on kaikkien yhteinen juttu, ja haluan toimintamme refleктоivan tätä. Siksi esimerkiksi haut toimikuntiin ovatkin entistä avoimempia, pyrimme kartoittamaan tasaisesti jäsenistön mielipiteitä kyselyin, ja kickstarttasimme ns. "hallituskahvitunnit" matalan kynnyksen höpöttelytilaisuudeksi. Lisäksi niin nettisivujen anonyymi palautekanava kuin minun (ja muidenkin hallitustoimijoiden) sähköposti, Telegram kuin muutkin yhteydenotto-kanavat ovat avoimina. Niin, ja tietty, jutellaan kun nähdään - tapahtumissa, yliopistolla, missä vaan!

Kevättä kohti mennään!

Anni Aaltonen
Patina ry:n puheenjohtaja 2022

LIITY MEIHIN
WWW.SPECIA.FI

Hisson opiskelija!

Tarvitsetko sparrausta työnhakuun tai tietoa humanistien sijoittumisesta työelämään? Liity ammattijärjestöön jo opiskeluaikana, niin pääset kehittämään osaamistasi, saat ympärillesi verkoston ja turvan työelämän kiemuroihin!

Tutustu kaikkiin palveluihin:

specia.fi

Asiantuntijat ja esihenkilöt ry

PALUU 20-LUVULLE, MUSEO MILAVIDA

— ELI MITEN LÄHDIN PAKOON VAATTEIDEN KESKELLE

Jos elinikäisen vaatteiden näpräyksen voisi viedä uudelle tasolle saattaisi se mahdollisesti sisältää itsensä hommaamista opiskelemaan alaa, jossa keskitytään vahvasti aikaisemmin eläneiden, nyt jo mullan alla makaavien ihmisten, tavaroiden pälistelyyn. Hypoteettisesti.

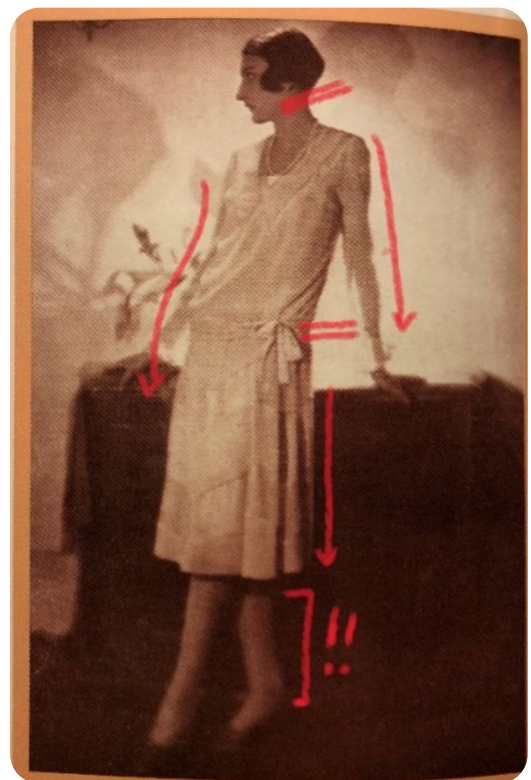
Näsilinna tai tuttavallisemmin Tampereen Näsikallion uusibarokkinen palatsi ja tämän sisältämä Museo Milavida tarjoilivat viimeisen vuoden aikana mahdollisuuden aikamatkustaa (kuten museot yleensä) ja tutustua tarkemmin 1920-luvun muodin saloihin (museot yleisesti huomattavasti harvemmin). Ensimmäisen maailmasodan syvän haavan hoitosuunnitelma 1920-luvun yhteiskunnassa oli pitkälti: unohda ja elä. Oli kyseessä sitten musiikki, teknologia tai niinkin arkinen asia kuin pukeutuminen, oli olennaisinta vanhojen aikojen unohtaminen ja kiireinen liike kohti uutta, modernia yhteiskuntaa.

Myös länsimaisen vaatetuksen muutokset heijastivat vahvasti tätä muutosta. Sodan jälkeisessä teollistuneessa ja jatkuvasti muuttuvassa yhteiskunnassa olivat mahdollisuudet itsensä ilmaisuun vaatteiden avulla huomattavasti vapaammat kuin sotaa edeltäneinä vuosina. Vielä 1890-luvulla naisten pukeutuminen pohjautui pitkälti hameiden runsauteen ja leveyteen yhdessä kapean vyötärön kanssa. Juuri ennen ensimmäistä maailmansotaa puolestaan muodissa olleisiin putkimaisiin hameisiin oli lisättävä halkio naisten kävelemisen helpottamiseksi. Tähän verrattuna ovat 20-luvun melkein polviin nousseet hameenhelmat ja koko komeudessaan vilahdelleet pohkeet olleet omiaan aiheuttamaan harmaita hiuksia vanhemmille sukupolville.

Uuden vuosikymmenen pukeutuminen painotti sekä käytännöllisyyttä että yksinkertaisuutta. Kenties jatkumoa jo edellisen vuosisadan lopussa yleistyneille käytänteille ja aktiivisemmalle elämälle, muodostui naisten pukeutuminen laskoshameiden, neuletunikojen ja väljien puserojen varaan.

Suorat linjat ja vaatteiden yksinkertaisuus mahdollistivat vaatteiden teollisen sarjatuotannon uudella tavalla yhdessä teknologian kanssa. Tämän lisäksi yksinkertaiset vaatteiden rakenteet olivat mahdollista toistaa myös kotona ommelluissa vaatteissa.

Aikakauden ihanteeseen pyrkiminen oli siis verrattaen helpompaa kuin aikaisempina vuosisatoina, pitkälti vaatteiden saatavuuden ansiosta. Myös muut kauneuteen liittyvät tavarat kuten meikit ja erilaiset asusteet olivat lähempänä kuin aikaisemmin. 20-luvulla niin hattujen kuin käsilaukkujen koko pieneni muiden vaatteiden tavoin ja yksinkertaistui. Hiukset ja alusvaatteet puolestaan lyhenivät – kummatkin, jotka aiheuttivat kohtalaista huolta ympäröivässä yhteiskunnassa. Kenties kuuluisimmin 20-luvun suoralinjainen ja aikaansa nähden poikamainen siluetti voidaan omistaa tiukan korsetin

Perinteisen naiskuvan haastamista havainnollistava kuva.

poistumiselle muodista. Täysin eroon kyseisestä vaatetuskappaleesta ei kuitenkaan päästy, sillä se siirtyi vyötäröltä lantiolle tavoitteena vyötärön ja lantion samapaksuus, jota hyvin alas tippunut vyötärölinja vahvasti korosti.

lhanteeksi naisille muodostui flapper eli suomalaisittain jazz-tyttö. Tämä uusi, modernin naisen esikuva rakentui selkeistä paloista niin ulkomuodossa kuin käytöksessä ja uskomuksissa. Kaiken kaikkiaan todellinen jazz-tyttö pyrki vapauttamaan itsensä yhteiskunnan odotuksista esimerkiksi juhlien jazzklubeilla, käyden treffeillä ja polttaen tupakkaa.

20-lukua karakterisoi vahvasti aikaisempien rakenteiden jopa röyhkeä haastaminen. Myös Milavidan näyttely tarjoaa esimerkkejä tästä aina jazz-musiikista, naisten uhkaaviin uusiin hiuksiin ja kieltolain aikaisiin salakapakoihin. Jo pelkästään muodin piireissä ihailtu jazz-tyttöys koettiin esimerkiksi Suomessa eräänlaisena shokkina, sillä se uhkasi perinteistä naiskuvaa.

Hyvin monet asiat länsimaisten naisten pukeutumisessa 1920-luvulla kertovat pukeutumisen normien muutoksesta. Koska vaatetus on osa päivittäistä julkista elämäämme, on se erottamaton osa keskinäistä kanssakäymistämme. Näin ollen muutokset vaatetuksessa, jota voidaan myös kuvailla identiteettimme jatkeeksi, heijastivat länsimaisen kanssakäymisen muutosta länsimaissa 20-luvulla.

Päätä huimaavasta muutoksen nopeudesta ja samppanjasta huolimatta eivät edes metropolien huumaavissa piireissä pyörivät voineet todellisuudessa päästä eroon aikakautta syvästi määrittävää totuutta: kaikki väri ja juhla oli pitkälti ensimmäisen myös siviiliväestöä vahvasti koskettaneen sodan jälkipuintia. Sodan jonka alun perin piti olla sodittuna jouluun mennessä, joka olikin pakottanut yhteiskunnan äärimmilleen moneksi vuodeksi kerrallaan.

Kävellessään Milavidan museoon tervehtii, jopa kuraisissa kengissä seisovaa patinistia iloinen jazz-musiikki ja valossa kimaltavat helmikirjaillut iltapuvut. Seinän infolaatta toivottaa tervetulleeksi räiskyvälle vuosikymmenelle ja tarjoaa tuttuja infonpalasia. Näyttelyn ensimmäisen huoneen seinälle kirjoitetun Matti Kurjensaaren lainauksen viimeinen lause painuu vahvasti mieleen: "Kohtuullinen turmellus teki kenestä tahansa mielenkiintoisen henkilön."

Museo Milavidan tarjoilemaa eksistentiaalista kriisiä lienee haastavaa, ellei mahdotonta toistaa tai luoda uudelleen. Se seuraa kuitenkin vierailijan vierellä läpi näyttelyn, huomaamattomana, mutta tietoisena siitä miten viimeiset vuodet omasta elämästä ovat kuluneet viihteen ja maailmankriisien rajapinnoilla. Tunnelma ei ole latteaa tai ahdistavaa vaan enemmänkin omituisen tuttu ja silti vieras. Paluu 20-luvulle alkaakin nimenä syvemmin pohdittaessa tuntua varsin ironiselta. Kysymys siitä, miten nopeasti patinistia odottaa oma globaalia kriisiä pakoileva pelikuva jääköön siis retoriseksi.

Saara Kummu

Lähteet:

Franck, Marketta. Vaatteen viesti ja wiettelys, eli, Pukeutumisen historiaa kivikaudelta nykyaikaan. Tampere: Nukke- ja pukumuseo, 1997.

Kopisto, Sirkka., and Anni. Kauppi. Muodin vuosikymmenet 1810-1910 : Suomen kansallismuseo = Dress and fashion 1810-1910 : National Museum of Finland. Helsinki: Museovirasto, 1991.

Museo Milavida. Paluu 20-luvulle näyttely 26.2.2021 – 13.3.2022. Tampere.

Utrio, Kaari., and Sari. Savikko. Bella donna : kaunis nainen kautta aikojen. Helsinki: Tammi, 2001.

UKRAINE

THE STATE THAT BECAME THE BALL IN A GAME OF TENNIS BETWEEN BIGGER POWERS

This essay was written a couple weeks before the invasion of Ukraine by Russia. It was meant as a case study type introduction to remember where the current conflict that has escalated to a full-scale war in Ukraine got its beg innings. This essay was originally just written as coursework but given what is now unfolding right in front of our eyes, I think this essay could help some of you to make sense of why we are where we are right now and remember where it all begun.

Recently the possibility of Russia invading Ukraine has risen to be a major part of the everyday news cycle. New intelligence reports come daily to the table painting a picture of an eminent threat of full-scale escalation in the Ukraine conflict. Tensions are skyrocketing across Europe while Russia is engaging in a large military exercises and NATO is also bolstering their defence. There are even panicked scatter amongst the public of this being the beginning of the next global conflict.

But at this point it seems that many have forgotten where this conflict that is now seen as possible beginning for World War 3 even started. This does not come as surprise, as the war in Ukraine has gone on for so long. The conflict began already 8 years ago and even though at the time it was one of the major news stories of 2014-2016 it became "old news" for the time being. In between then and now we had many other things to worry about, for example a global health crisis in form of the Covid-19 pandemic.

It is just natural that this regional conflict was "forgotten" in the turmoil of global events same as many others like it. That being said and taking into consideration the recent developments in the matter I would argue it is time we start remembering again, why it all started and who were involved. Because of this I will in this essay be briefly going through what sparked this conflict and how the European Union (EU) was involved.

How and why? The beginning of a long conflict.

In 2013 Ukraine and the European Union were in discussions of doing a free trade deal and bringing Ukraine closer to the EU. At this time Ukraine had shown limited interest on having closer ties and maybe someday joining the European Union. This interest culminated in the form of negotiating an Association Agreement and a DCFTA¹ between the two. At the time Russia had close ties to Ukraine and saw Ukraine's closer ties to the European Union as threatening on their own influence over Ukraine and the region.²

Russia responded to the perceived "threat" by first threatening and later imposing sanctions on Ukraine, that was at the time quite reliant on its trade with Russia and other neighbouring countries. The greatest blow to Ukraine came in the form of Russia stopping the flow of gas into Ukraine, as the nation was still back then very energy reliant on Russia and their gas imports. After these measures in July of 2014 Russia was invited to talks with Ukraine and the European Union about the agreements the two were negotiating terms for. This move has been seen by many experts as the European Union trying to avoid confrontation with Russia and as a mistake for giving Russia's claims recognition and attention.³

After gaining entry to the negotiations Russia tried to argue the drafted agreements between the European Union and Ukraine went against Ukraine's earlier trade commitments with them and other countries in the region. Russia offered their own regional trade union, the Eurasian Economic Union (EEU), as a substitute of EU for Ukraine and tried to push an agenda where it would be most beneficial to all if the European Union and Eurasian Economic Union would front free trade deals between the east and west. According to book on the topic by Rilka Dragneva-Lewers and Kataryna Wolczuk Russia's motivation to

¹ DCFTA= Deep and Comprehensive Free Trade Area

² Dragneva-Lewers & Dragneva & Wolczuk 2015 s. 123-139

³ ibid

enter talks with the European Union and Ukraine was first and foremost to try stop Ukraine getting closer to the EU and out of Russian sphere of influence. If this would not succeed, they would try to stall the talks as long as they possibly could and try to wait that the Ukrainian mentality would again be more favourable towards Russia.⁴ Basically the whole idea would have seemed to be to run as much interference as possible.

Looking from this approach the Russian tactic was a success in the short run as Ukraine's government lead by President Yanukovych didn't go through with signing the deals with the European Union in 2013. However, this decision sparked massive protest in Ukraine's capital Kiev against the government and ultimately these protests lead to the Ukrainian revolution in 2014. After the revolution Ukraine as a state was in a very vulnerable situation and had a lot of political turmoil and in fighting. Kremlin was not pleased with the Ukraine that started emerging from rubble of the revolution and as described by Rilka Dragneva-Lewers and Kataryna Wolczuk as a last-ditch effort of retaining their influence in the region Russia invaded the Crimean peninsula in the summer of 2014 and started to aid separatist armed movements in the east of Ukraine.⁵ These actions by Russia would seem to have been the match to lit the bonfire built in Ukraine by the European Union and Russia, even though the EU might not have been that aware of the end product they were contributing to.

The power struggle the EU underestimated

As I earlier stated Russia felt like the European Union were stepping on their toes by closing ties with Ukraine. This is because in the eyes of Russia, Ukraine is naturally bound into their sphere of influence and might even be seen as an extension of Russia itself. This stems largely from the extensive history between Ukraine and Russia, that begins from Kievan Rus and has continued through the fall of the Soviet Union. From Kremlins perspective this means Ukraine together with other former Soviet states is still tied to Russia.

The consensus amongst scholars seems to be that when the European Union started their talks with Ukraine, Russia saw it as an attack on their influence over the former soviet states. What would keep the rest of the former USSR tied to Russia, if even Ukraine that had more extensive history with Russia could just break away from their grip? This was considered as a major geopolitical threat and

a challenge by Russia, to which they had to respond to in force.⁶ In their book *Ukraine between the EU and Russia : the integration challenge* Rilka Dragneva-Lewers and Kataryna Wolczuk bring up many references to other scholars in the field that build a picture of the European Union not fully comprehending or at least not fully preparing for Russia to see the talks with Ukraine⁷ in this light. The European union ultimately was not prepared to play geopolitical hard ball over Ukraine, which can be argued to be seen in the European Unions willingness to including Russia in the talks with Ukraine. The European Unions further limited response to Russia's actions during the Ukraine crises has been seen largely as ineffective and weak further pushing the idea of the European Union not having been fully prepared to what was coming. This can largely be blamed on the member states being divided on the subject matter, as harsh actions against Russia would have huge impacts on some member countries' economies. Therefore, the European Union has been having a hard time trying to control the situation and forcing Russia to back down.⁸

The Aftermath

Of course, the crises and subsequent war in Ukraine is the greatest consequence of this string of events, but it also had other results. For example, the European Union has become more cautious on dealing with Ukraine and other eastern European countries. This has largely been because of the possible consequences for individual member countries I mentioned before.⁹ There are also other countless consequences, and as the conflict still rages on, we have no way of knowing how many others may still come. Only one thing is for sure and that is how Ukraine's sovereignty has been strained thin by the crises and the hardships that the Ukrainian people have endured from the beginning of the crises and the ones they will have to endure until the crises is hopefully resolved as peacefully as possible.

Jesper Berg
8.2.2022

Literature:

Young, Richards: Europe's eastern crisis: the geopolitics of asymmetry, Cambridge University Press, New York 2017

Dragneva-Lewers, Rilka & Wolczuk, Kataryna & Dragneva, K: Ukraine between the EU and Russia: the integration challenge, 2015

⁴ *ibid*

⁵ Dragneva-Lewers & Dragneva & Wolczuk 2015 s. 123-139; Youngs Richards 2017, s.212-236

⁶ Dragneva-Lewers & Dragneva & Wolczuk 2015 s. 123-139

⁷ Dragneva-Lewers & Dragneva & Wolczuk 2015 s.123-139

⁸ Dragneva-Lewers & Dragneva & Wolczuk 2015 s. 123-139; Youngs Richards 2017, s. 212-236

⁹ Youngs Richards 2017, s. 212-236

MUSEOITA, MUSEOITA!

KANSALLISMUSEO

Kansallismuseon keväällä 2021 uudistettu perusnäyttely, Toista maata, on yksinkertaisesti sanottuna aika loistava. Värikäs ja monenlaisia näkökulmia Suomen historiasta esiin nostava kokonaisuus. Erityisesti näyttelyn interaktiivisuus puhutteli. Museossa esimerkiksi voi soittaa vanhoilla soittimilla nauhoitettuja melodioita painamalla kätensä merkityille pyöreille laatoille (ks. kuva vieressä). Kannattaa kokeilla jammailla usealla instrumentilla. Suosittelen myös tutustumaan Kansallismuseon kanssa yhteistyössä tehtyyn Anna-Kaari Hakkaraisen ja Päivi Häikiön Curiositas-kirjaan ennen vierailua.

Kansallismuseon antimia.

Kansallismuseon kaunis kupoli.

Pohjois-Karjalan maaseutumuseon tunnelmia.

Paikallinen karhu.

WARKAUDEN MUSEO

Warkauden museon uusittu Metsäkansa -näyttely on jopa yllättävän moderni ottaen huomioon kaupungin koon. Metsäteollisuuteen keskittyvä näyttely rakentuu Ivar Engströmin valokuvien ympärille, mutta museoon on tuotu paljon uutta ja vanhaa esineistöä ja multimediaelementtejä, jolla havainnollistetaan puun matkaa metsästä paperitehtaaseen. Yhdeksi keskeiseksi teemaksi on nostettu varhaisen metsäteollisuuden ajan tavalliset ihmiset, mikä on huomattavasti jännempää kuin miltä se saattaa kuulostaa.

- RMK

POHJOIS-KARJALAN MAAKUNTAMUSEO

Selkeästi perinteisempää museolinjaa edustaa Pohjois-Karjalan maakuntamuseo, joka sijaitsee Joensuussa. Hyvin paljon talikkoja ja muuta 1800- ja 1900-luvun taitteen kaupungistuvan maaseudun elämästä kertovaa esineistöä. Museon esineistöön kuuluu mm. miekka, joka on replika miekasta, joka on esillä Kuopiossa. Itselleni mielenkiintoisinta oli katsella isoja printtikarttoja, joiden signifikanssi lienee perinteiseen malliin todentaa, että Karjalasta löytyy mainintoja aika pitkältä ajalta. Kuten jokaisessa kunnan maakuntamuseossa, täältäkin löytyy pelottavan valtava kaupunkipienoiselli, 1930-luvun Sortavalasta.

Warkauden museo.

Ensiaskeleet kohti sellunhajua.

Vallankumousshoroskooppi

TULIMERKIT (OINAS, LEIJONA, JOUSIMIES)

Vallankumous 1848

Mikään ei saa tulimerkkiä huokaisemaan syvemmin kuin näiden kemujen missaaminen. Leijonia saattaa harmittaa monarkioiden kaatuminen, ovathan he omien elämiensä kruunupäitä, mutta kapinan tuottama adrenaliinieuforia on omiaan korvaamaan tämän murheen. Vallankumouksellinen tykitys on hyvä paikka purkaa patoutuneita tunteita. Tiesitkö, että suurimman osan vallankumouksista on aloittanut joku jousimies?

MAAMERKIT (HÄRKÄ, NEITSYT KAURIS)

Neoliittinen vallankumous

Maamerkit arvostavat raavasta työtä, ja mikäs sen raatavaisempaa kuin maanviljely ja Niilin ojittaminen. Vaikka härkäystävämme joutuvat luopumaan savannilla rennosti makaamisesta, neitsyt- ja kauriskaverimme nauttivat tarkasta siementen istutusrytmistä ja kivi- ja hierarkiapyramideista. Erityisesti neitsyet ovat voineet paljon paremmin siitä lähtien, kun yhteiskunnallinen rutiini on ollut pystyssä ja suosinut aamuihmisiä.

ILMAMERKIT (KAKSONEN, VAAKA, VESIMIES)

Seksuaalinen vallankumous

Kummasta on syntynyt enemmän vahinkolapsia, vaakaystävämme sulavasta flirttailusta vai esiaviollisen seksin destigmatisoinnista? Kuuskytluvun jenkki-iskulause "pusutellaan alasti sängyssä eikä sodita" puhuttelee ilmamerkkien sieluja. Astu rohkeasti Kinseyn vaa'alle ja anna asteikon viedä, sillä siveyden sipulit ovat poissa sesongista.

VESIMERKIT (RAPU, SKORPIONI, KALAT)

Dance, Dance, Dance Revolution

Kotikaipuinen rapu ja nostalgiassa lilluvat kalat osaavat arvostaa lapsuutensa lempipelin bängereitä ja viboja. Vallankumouksellisuus voi olla liikaa vesimerkkimussukoillemme, joten arcade-estetiikka tai ihan vain kaverin pleikka kakkonen ovat jo omiaan ottamaan heidät irti yhteiskunnallisista epäoikeudenmukaisuuksista täysin uuteen systeemiin, jossa vain tanssikuviolla on väliä.

PIRTTUvisa

TESTAA TIETOSI PIRTUN SALAKULJETUKSESTA!

1. Salakuljetuksessa kannatti olla mukana ...

- a. vähintään kolme ihmistä.
- b. kaksi autoa peräkkäin.
- c. ainakin yksi Eino tai Anna.

2. Miksi kutsuttiin pientä neljänneslitran viinasäiliötä?

- a. peippo
- b. tikli
- c. varpunen

3. Entä isompaa litran astiaa?

- a. lahva
- b. ahven
- c. kuha

4. Mihin vaatteeseen naiset piilottivat usein viinan?

- a. housuihin
- b. rintaliiveihin
- c. alushousuihin

1b 2c 3a 4c
vastukset

KÄNKKYÄ JA ”KULTTUURIA”

MATKAKERTOMUS OULUN HOL-SEMINAARISTA (TAI PIKEMMINKIN VAIN MATKASTA OULUUN)

Perjantai

8:02. Lähtö aikataulussa Tampereen rautatieasemalta. Sunnuntai siintää jo mielessä aiheuttaen akuuttia heikotusta. Ouluun on luvattu hirmumyrskyä kahden viikon aurinkoisen periodin jälkeen. Totta kai.

10:32. Kokkola. Tupakoidessa tihkusateessa voi tuijottaa esim. Halpahallin seinää.

12:16. Tutulla ja turvallisella tavalla ainasamanlaisen pettymyksen aiheuttavaa VR:n klubivoileivän, kahvitankkauksen ja kuuden ratkotun krypton jälkeen saavumme lähes aikataulussa Ouluun.

12:43. Patinan epävirallinen delegaatio hajaantunut heti junasta päästyään. Pullakahvia Makiassa. ”On tää varmaan ihan kiva kesäkaupunki” ja muiden vastaavien latteuksien vaihtoa paikallisen dippainssiystävän kanssa.

13:11. Rotuaarikävely. Kauppahallissa hiljaista kuin huopatossutehtaalla. Pakollinen kuva Toripolliisin kanssa sateessa.

14:34. Pohjois-Pohjanmaan museo lampsittu läpi. Kahvinjuonti alkaa tuntua virheeltä. Patinan delegaatio kokoontuu ehkä minuutiksi museon portaikossa vain hajaantuakseen uudelleen.

Noin 15-17:00. Virvoketta Hemingwayssa ja syömään Kauppuri 5:een. Tamperelaisjoukkue löytää jälleen toisensa. Vissiin Teurastajaksi nimetty hampurilainen on joku juttu, joten se pitää nauttia kulttuurin nimissä. Verisuonissa tuntuu jyskytystä.

17:03. AirBnb-majoittajasta ei kuulu mitään. Dippainssi lähtee omille teilleen. Patinistit menevät divariin, missä kaikki maksaa ihan törkeästi.

20:16. Tosinen ainoa edustaja ja Patinan ainoat kaksi paikalle ponnistanutta voittavat yhteisvoimin pubivisan. Voitetaan valitsemamme haalarimerkit ja juomalippuja ja toki mainetta ja kunniaa. Tärkeintä tietysti, että ylipäätään voitetaan.

20:25. AirBnb-majoittajan saa lopulta kiinni googlaamalla firman. Ovikoodin saaminen vähentää ärsyyntymistä erittäin huomattavasti. Toinen Patinan edustaja laulaa Paha vaanii karaokessa ja hetken tämä on Kaurismäen elokuva.

22:24. Kirjoittaja on tuhonnut 3 viidestä voitetusta juomalipusta. Lähdemme keskustelua mahdollistavampaa baariympäristöä etsimään muiden historioloitsijoiden kanssa. Patinan delegaatio toteaa, että femman sisäänpääsymaksu on kohtuutonta riistoa ja mieluummin kävelemme keskenämme sukat märkinä räntäsateessa Snooker Timeen.

01:19. Keskustelua ja kertomuksia mm. siitä, että Pohjois-Pohjanmaan museo ehkä myydään kaupungilta ja miten Snookerissa oli ennen paremmat flipperit. Kirjoittaja on juonut kohtuullisesti jallua ja toteaa tämän ääneen useaan kertaan muulle seurakunnalle.

Lauantai

12:13. Ylönouseminen. Patinan toinen epävirallinen edustaja on saanut kadottua AirBnb:stä aina seminaariin asti Oulun yliopistolle. Itse olen jo eilen mutissut useampaan otteeseen, ettei tänne ole tultu suinkaan opiskelemaan. Keittimestä löytyisi väljähtynyttä kahvia.

16:27. Olen saanut tilattua McDonaldsia. AirBnb:n sauna on toisen delegaatin reippauden ansiosta lämpeämässä, mutta siihen en minä kykene. Onneksi on pirtelöä.

17:54. Suihkunraikkaana ja pienesti tärysten juuri ja juuri ajoissa hol-sitseille. Alun perin sijainnin piti olla viereisessä talossa kuin majoitus. Ei ole. Teemana on Avara luonto. Varnitsalaisia on läsnäolijoista noin neljännes eli ns. paljon.

Pohjois-Pohjanmaan museon vetonaula, pienoismalli 1930-luvun Oulusta.

Sunnuntai.

08:42. Herään. Kanssapatini löytyy vaatteet päällä nukkumasta nojatuolista. Yritän saada uudelleen unta, mutta siitä ei tule mitään, joten voin potea kaikessa rauhassa eksistentiaalista kriisiä muutaman tunnin, kunnes on pakko pakata tavarat.

11:30. Lähtö linja-autoasemalta kohti Jyväskylää ja sieltä linjurin vaihdon myötä kohti Tampereä. Koiranunta, Disney+:aa ja ihanasti sielua virvoittavaa kylmää Fantaa.

18:40. Lopultakin takaisin Tampereella juuri parahiksi, että keskusta on tukossa Nokia Areenalta purkaantuvasta jääkiekkoyhteisöstä. Delegaatio hajaantuu.

Näyte ilmeisesti paikallisten rakastamasta paikallisesta arkkitehtuurista.

19:38. Sitsien ruokana on oululaisittain majoneesipitsaa elikkä känkkyä, jota on tilattu liikaa ja lopulta sitä saisi syödä melkein puolikkaan henkeä kohti. Itse saan yhden palan alas, koska kylmä majoneesi ei ole oikein sellainen toisena menopäivänä puhutteleva ateria-aines. Pöytäseurueessa todetaan, että joku päivän seminaariesityksistä oli hyvä ja joku ei ollut hyvä. Laulukirjoja vertaillaan.

21:40. Sitsit vihdoinkin päättyvät. Lauluja on laulettu ja yksi yhden hengen improvisoitu rangaistusnäytelmä todistettu. Jälkiruokana ollut kahvetta ja lettuja ja halukkaille paukkuja, koska tarjottavaksi hankittua juomistakin ilmeisesti on liikaa. Osa saa kokonaisa pitsoja mukaan baarin narikkaan unohdettavaksi tai kotiinsa kannettavaksi. Matkalla jatkoille tiimalaisten johdolla todistamme Paska kaupunki -seinäkirjoituksen, mutta sen sijalla lukee tällä kertaa ihan jotain muuta höpöä, joten sitä ei lasketa.

00:13. Yökerhomainen meno jatkoapaikassa ei delegaatiotamme jaksaa viihdyttää yksinäisiä pidempään, joten siirrymme Sarkaan. Toinen patinisti laulaa karaokea, jonka jälkeen siirrymme jälleen Snooker Timeen.

02:35. Olen vanha ja väsynyt, joten poistun nukkumaan tällä kertaa ennen pilkkua.

"Tää on tosi ihanaa aluetta kesällä."

PATINAN MENNEET PÖHINÄT 2021-2022

FUKSIEN TUTUSTELUA SORSAPUISTOSSA

AMAZING RACE -KILPA

PATINAN BEER- PONG-TURNAUKSEN JÄLKIMAININGIT

FUKSIEN SAUNAILTAMISSA

PIKKUJOULUJEN KORISTELUTIIMIN TAIDONNÄYTE

PATINAN SITSI TUNNELMAA

LAUTAPELIRAATI ESITTELEE:

Korona-ajan eristys ja karanteeniolosuhteet ovat lisänneet opiskelijoiden tarvetta keksiä itselleen virikkeitä kotiolosuhteissa. Neljän seinän sisällä koittaa väistämättä se hetki, kun kaukosäätimen neppailu ja Counter Strike Global Offensive alkavat maistua puulta. Ei hätää! Hileen lautapeliraati on koonnut tähän artikkeliin uudet, revolutiiviset lautapelisuosituksensa. Kattavan kokonaiskuvan saattamiseksi lukijoille olemme lisänneet pelitietoihin myös niistä saatua käyttäjäkokemusta. On aika kaivaa nopat ja nappulat esiin, ja heittäytyä perinteisten pelien valloittavaan maailmaan!

Muuttumaton labyrintti

"Toimii, liimasin laudan myös lattiaan!"

-Tyytyväinen harrastaja

Oletko turhautunut siihen, kuinka pelitoverisi toistamiseen estää aikeesi viedä aarre ja voittaa? Nyt ei enää tarvitse. Ratkaistaksesi ongelman tarvitset vain yhden "Muuttuva labyrintti" -pelisarjan täydellisenä sekä pullollisen pikaliimaa. Irrota aluksi kaikki labyrintin liukupalat pelilaudasta ja valele lauta kauttaaltaan liimalla. Asettele palat pelilaudalle mieleiseesi järjestykseen (Huom! Siten että pääset timanttien luokse, sillä tämän vaiheen jälkeen palasten järjestystä ei voi enää muuttaa). Anna liiman kuivua noin 1,5–2 tuntia. Kutsu kaverisi pelaamaan, ja katso kuka voittaa tällä kertaa!

"Lapseni sai revittyä palat irti... Vaadin hyvitystä maksamastani Eri Keeperistä!"

-Pettynyt kuluttaja

"Käytin liiman sijaan vahingossa vaseliinia!"

-Erotiikka-alan yrittäjä

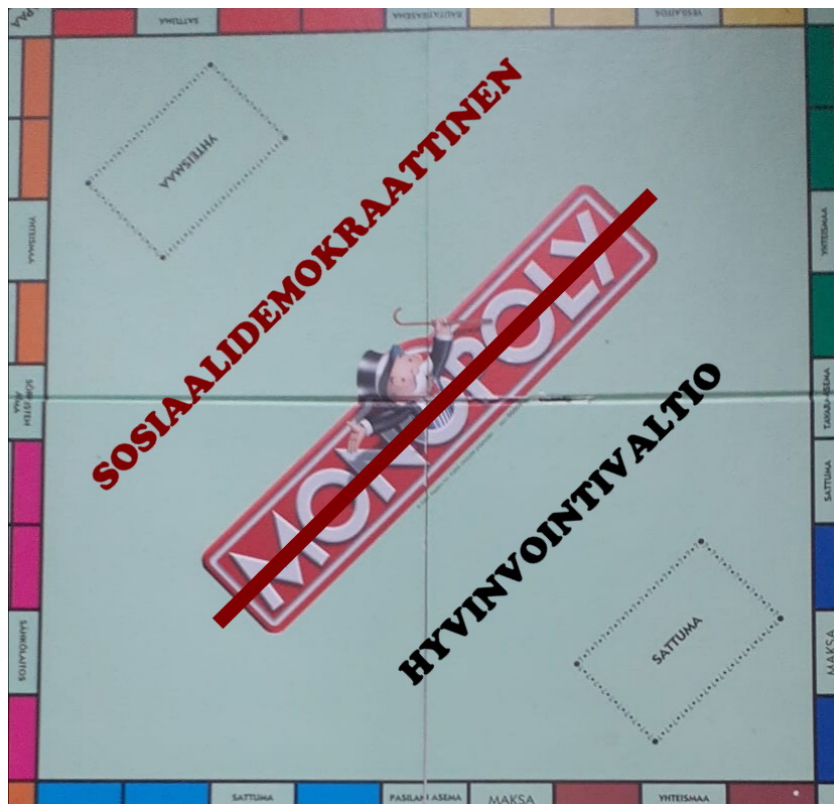
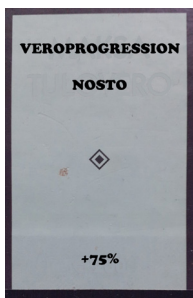

Sosiaalidemokraattinen monopoli

Kuka kerää itselleen ensimmäisenä kaikki kiinteistöt ja saa syöstyä muut konkurs... Ei sentään! Tässä lautapeliklassikon uutuusversiossa et pyri riistämään perheenjäseniäsi, vaan rakentamaan hyvinvointivaltion. Pelin alussa yksi pelaajista omistaa kaiken ja muut pelaajat eivät mitään. Peli päättyy, kun omaisuus on jakautunut kaikille tasan. Pankkiirina toimiva pelaaja vastaa julkisen sektorin palveluiden tuotannosta sekä sosiaaliturvan järjestämisestä.

"En löytänyt pelimerkkien joukosta linnunpelätintä, vaikka miten etsin!"
-Maaseudun tulevaisuus

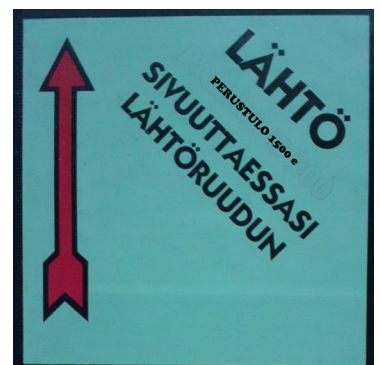
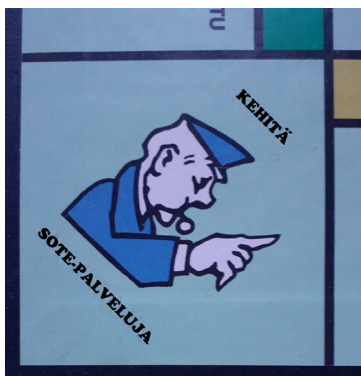
★★★★★
"Jään heti koukkuun!"
-Tiedonantaja

"Tylsä!"
-Kasper kokoomusnuori

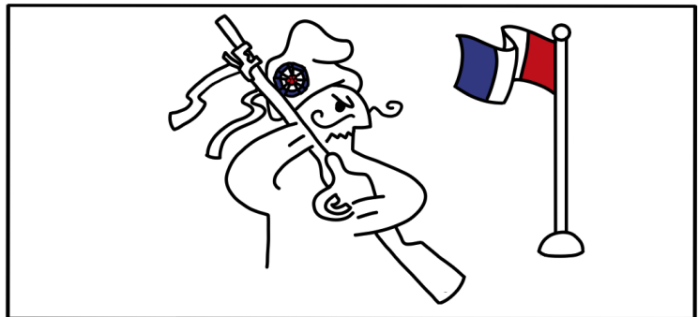
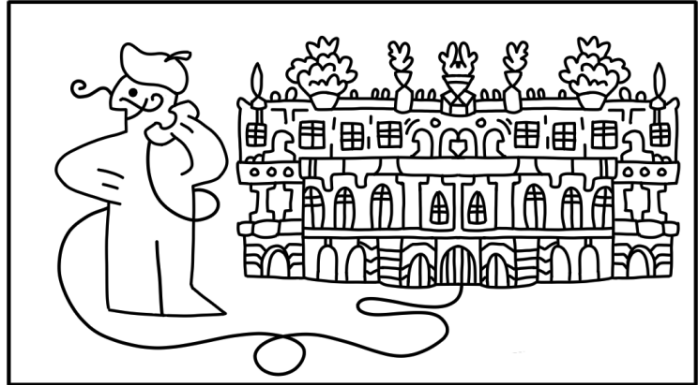

"Maltilliset uudistukset vievät voittoon!"
-Risto revisionisti

Ranskalainen puuhanurkka

Ranska on eri vinkeä maa, jolla on erityisen rikas historia päättömän ja vallankumouksellisen huumorin parissa. Toisin kuin itänaapurinsa, Ranska tunnetaan myös hauskoista vitseistä. Tässä painoksessa onkin valikoitu niistä parhaat ja jätetty julkaisematta. Jäljelle jääneet kelvottomuudet ovat täten esillä herkullisina suupaloina, aivan kuten Ranskan upea ruokakulttuuri antaa olettaa, ja miksipä ei antaisi sillä se on italialaisilta pöllitty.

Ranskalaisia laatujuomia

Abvonkale

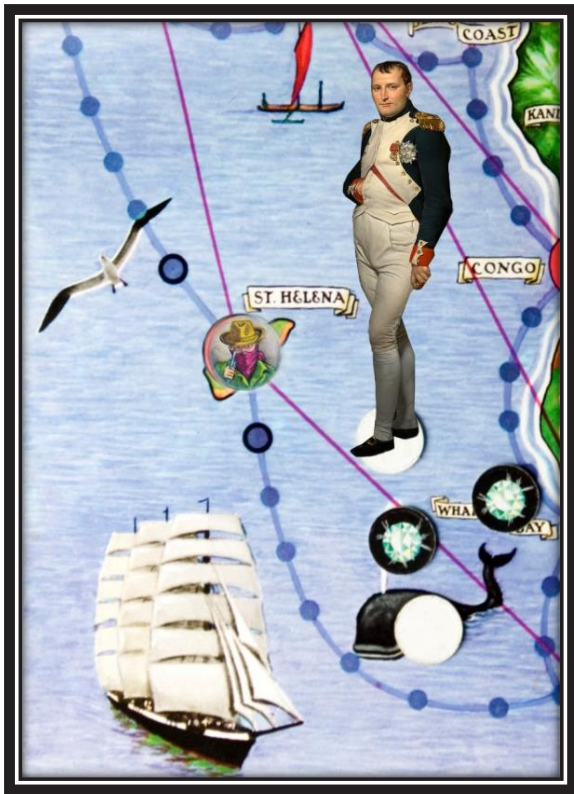
Absintti

Kuva-arvoitus: Mikä veikeä joukkio muodostuu kuvista?

Vastaus: Muukalaislegioona

Auta Napoleonia pelaamaan Afrikan tähteä

Rosmot yllätti Napoleonin St.Helenalla! Auta Napoleonia palaamaan Ranskaan kuin Elbalta konsanaan. Heitä noppaa auttaaksesi Napoleonin. Silmäluvuilla 1-3 Napoleon ei pääse karkuun. Silmäluvuilla 4-6 hän saa arsenikkimyrkytyksen ja kuolee.

1-6 pelaajaa. Sopii kaiken ikäisille

Avuliaat ranskalaiset tarjoavat toisilleen marseljeesiä.

Asterixin vitsi*

Pain is love

Ludvig XVI:n tyrmästä on sammutettu valot. Auta häntä löytämään pääkatkaisija

* Akvavitix osti Opelux Astran

ARVOSTELLAAN MAHDOLLISIA VALLANKUMOAJIA

Ootko koskaan miettinyt, että jos nää tyypit tekis vallankumouksen niin kuinka hyvin se onnistuis? No, mä oon ja kerron sen nyt sullekin. Tämä on siis hyvin epävirallinen arvostelu yhdeksästä eri "vallankumoajasta" satunnaisessa järjestyksessä:

- Risto Rääppääjä:** Planeetan nuorin räppäri, laittaa kenet tahansa solmuun riimeillään. Rummutuksen charmia ei voi vastustaa. Löytää aina tien ulos ongelmista, joten mikään tai kukaan ei ole Ristolle liian suuri haaste.
Onnistumisprosentti: solid 100 %
- Austin Powers:** On itseasiassa tehnyt jo. Useasti. *Mojo* vaan on voittamaton, ja sen avulla onnistuu ihan mikä tahansa.
Onnistumisprosentti: 690 %
- Leidit lavalla:** Onnistuis takuuvarmasti. Ei epäilystäkään, etteikö tää tehokvartetti saisi vaikka koko maailmaa polvilleen. Hittiputken soidessa jokaisen vapaa tahto katoaa, eikä mitään ole tehtävissä.
Onnistumisprosentti: 110 %
- Sauli Niinistö:** Luonnostaan johtaja-ainesta. Kansalaisten joukossa suuren suosion saanut presidentti voisi käyttää valta-asemaansa väärin ja onnistua täydellisessä vallankumouksessa. On kuitenkin liian hyvä ihminen toteuttaakseen sitä oikeasti.
Onnistumisprosentti: halutessaan 1948 %
- Pitbull:** Tekee parhaillaan vallankumousta; "Mr. Worldwide" kertonee jo tarpeeksi? Omistaa kirjaimellisesti koko maailman, mutta vallankumous on naamioitu musiikkiuran taakse.
Onnistumisprosentti: 305 %
- Voldemort:** Ei saanut edes yhtä lasta hengiltä monen monesta yrityksestä huolimatta, niin en kyllä usko, että hänestä olisi vallankumoukseen. Millanen johtaja edes voisi olla joku, jota kutsutaan nimellä "Tiedät-kai-kuka"? Ihan siis ei.
Onnistumisprosentti: tosi hyvällä tuurilla 1 %
- Nuuskamuikkunen:** Setämiesten setämies (hyvällä tavalla) hurmaa kenet tahansa olemuksellaan. Myös sut, eikö? Myönnä pois vaan. Lähtee kuitenkin aina talveksi muualle, joten joitakin ongelmia saattaa syntyä.
Onnistumisprosentti: 50 %
- Neponen:** Lapsuuden suloisin sankari. Todella hellyttävä, ehkä vähän liiankin. Vallankumousyritys kaatuu siihen, että se onkin käsinukke :O. Toisaalta, elinikäinen "partner in crime" Jyrki saattaa hypätä myös puikkoihin, ja siinä vasta potentiaalia onkin. Jos et tiedä mistä on kyse, herää pahvi!
Onnistumisprosentti: yksin 35,8 %, Jyrkin kanssa 85,3 %
- One Direction:** Viimeisimpänä muttei vähäisimpänä; aikamme suurin tragedia. :(Yhteenpaluu saisi aidosti koko maailman tekemään mitä tahansa, mutta teoriansakin tasolla onnistuu täydellisesti. Olisiko nyt siis aika kirjoittaa fanfictionia 1D:n vallankumouksesta? Joka tapauksessa tää ois parasta mitä vois tapahtua.
Onnistumisprosentti: 2010 % (ps. ne on edelleen vaan tauolla!! >:()

Jos edellisen sivun juttu herätti sisäisen vallankumoajasi, tässä voit testata kuka näistä viidestä tarkkaan valitusta vaihtoehdosta olisit! Vastaamalla seuraaviin kysymyksiin löydät sisäisen olemuksesi, sillä kukapa meistä ei joskus olisi haaveillut vallankumouksesta.

1. Miten vietät perjantain?

- a. kirjoittaen räppiä
- b. pelastaen maailmaa
- c. rikkoen diskon tanssilattiaa
- d. lukien Suomen historiaa
- e. hotellihuoneessa sekoillen

2. Kenet viet treffeille?

- a. alakerran ikätoverin
- b. hottis vakoojan
- c. en ketään, otan kaverit mukaan
- d. aviopuolisoni
- e. minut viedään treffeille

3. Käytetyin tavarasi on...

- a. rumpukapulat
- b. samettipuku
- c. diskopallo
- d. kultakääty
- e. aurinkolasit

4. Mikä on suosikkibiisisi?

- a. Viluräppi
- b. Soul Bossa Nova

- c. Hittiputki
- d. Here Comes The Sun
- e. Hotel Room Service

5. Kulkuneuvosi on...

- a. varastettu pyörä
- b. Jaguar
- c. keikkabussi
- d. juna
- e. limusiini

6. Mitä juot mieluiten?

- a. maitoa
- b. klassisen Martinin
- c. samppanjaa
- d. vettä
- e. tequilaa

7. Mikä näistä voisi olla mottosi?

- a. "Elämä ei ole hassumpaa"
- b. "Oh yeah, baby"
- c. "Livin' la vida loca"
- d. "Olen ihminen"
- e. "Dale!"

Tulokset:

Eniten a-
vastauksia:
Olet Risto
Räppääjä!

Eniten b-
vastauksia:
Olet Austin
Powers!

Eniten c-
vastauksia:
Olet Leidi
lavalla!

Eniten d-
vastauksia:
Olet Sauli
Niinistö!

Eniten e-
vastauksia:
Olet Pitbull!

Hileen tutkimukset ja tilastot

Historian lehden empiirisen tutkimuksen osasto tuottaa niin kvalitatiivista kuin kvantitatiivistakin tutkimustietoa Hileen lukijakunnan vapaaseen käyttöön. Emme ainoastaan tuota dataa ja erilaisia koosteita, vaan pyrimme myös analysoimaan, tulkitsemaan ja suhteuttamaan keräämäämme informaatiota vallitseviin yhteiskunnallisiin ilmiöihin ja tiedeyhteisön diskursseihin. Tavoitteenamme on kokonaisvaltaisten teoriaviitekehysten strukturoiminen ja kontekstuaalisten kasuaalikoheesioiden rehabilitoiminen niiden postkonventionaalsiin muotoihin.

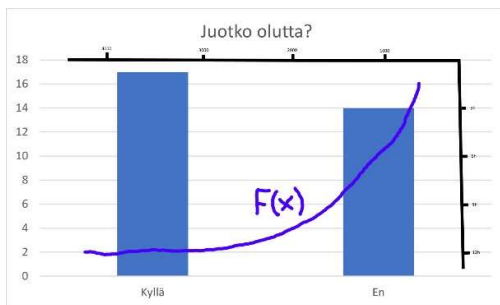
Osasto toteutti kyselytutkimuksen historian ainejärjestö Patinan jäsenistön keskuudessa aikavälillä 23.3-27.3.2022. Kysely piti sisällään yhteensä viisi laajaa monivalintakysymystä ja siihen osallistui useita ihmisiä. Alla on tiivistetty tutkimuksen osa-alueet, sekä tulokset graafisena esityksenä.

Tutkimuksen aihe ja konteksti: Virvokkeiden vaikutus opiskelijoiden sijoituspäätöksiin tamperelaisessa teollisuuskaupungissa

Aikaisempi tutkimus: Katso google

Hypoteesit: Rahastojen arvopaperikysyntä sijoitusmarkkinoilla on kääntäen verrannollinen oluen arvon suhteelliseen vuositdeflaatioon

Toteutusmuoto: Forms-kysely + painostus

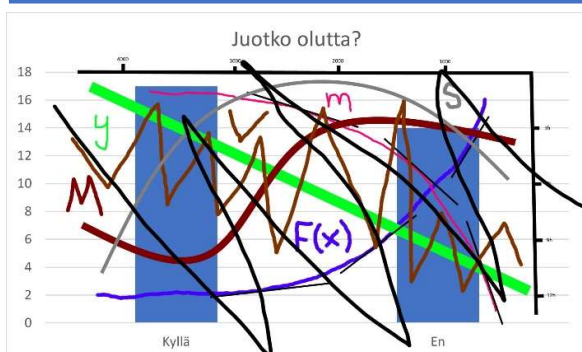
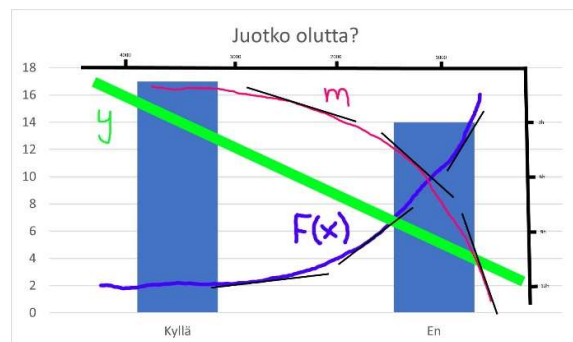

Lisätään yksinkertaiseen pylväsdiagrammiin aluksi olutpanimon X tuotantofunktio $F(x)$

Huom! Funktio on esitetty kuvan selkeyttämisen vuoksi ylösalaisin (musta vaakaa-akseli=tuotannon skaala, musta pystyakseli=tuotantoon käytetty aika)

Otetaan samaan taulukkoon mukaan oluen kysyntäkäyrä y sekä opiskelijan samahyötykäyrä m oluen määrän ja sen parissa vietetyn ajan suhteen

Huom! Rajasubstituutiosuhteet eli funktioiden kulmakertoimet on selkeyden vuoksi korostettu mustilla suuntaviivoilla

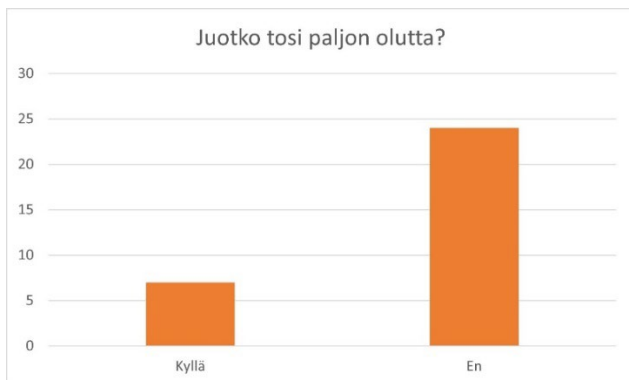
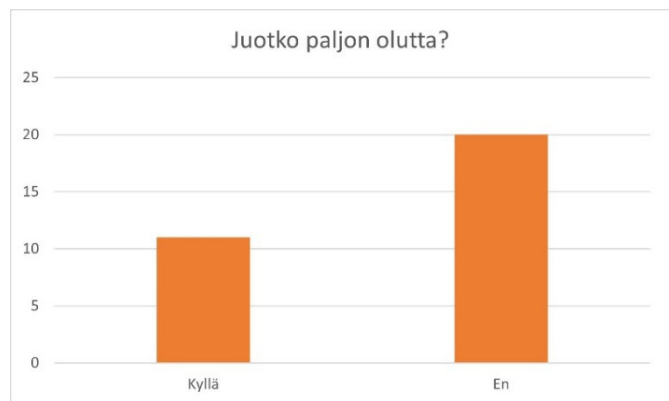
Asetetaan Marxin käyrä M , voiton suhdeluvun laskutendenssi V , Tampereen säätietoja kuvaava paraabeli S ja frekvenssivärähtelijä

Taulukko on valmis tulosten lukua varten!

Ideologisia periaatteita koskevat kysymykset vastauksineen on koottu alla oleviin graafeihin.

Kysymykset noudattavat strukturoituun haastatteluun pohjautuvaa aineistonkeruumenetelmää. Kysymykset ja vastausvaihtoehdot ovat kaikille vastaajille samat ja ne esitetään kaikille samassa järjestyksessä.

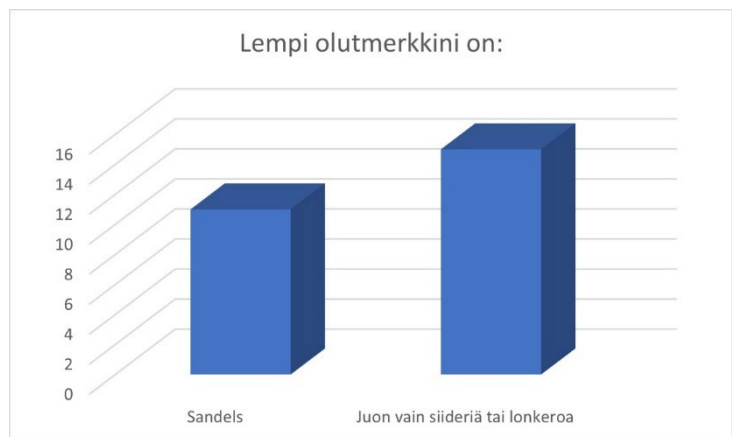

Näissä taulukoissa erityisen mielenkiintoista on muuttujan "tosi" vaikutus vastauksiin.

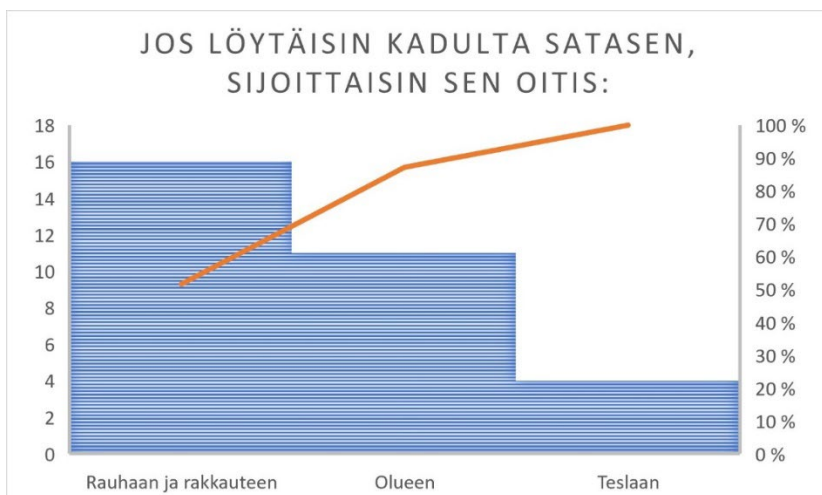
Huomaa myös pylväiden kaunis väri

Kolmiulotteinen pylväs rakenne tuo moninaisuutta tulosten esittämisen visuaaliseen ilmeeseen.

Huom! Sandels ei rahoittanut tätä tutkimusta!

JOS LÖYTÄISIN KADULTA SATASEN, SIIJOITTAISIN SEN OITIS:

Vastauksista voidaan päätellä, että Tampereen Voi-potkulaudat eivät ole täysin tukahduttaneet sähköautojen kysyntää.

Huomaa myös, että olut ei ole rauhaa ja rakkautta poissulkeva elementti!

LUKIJAKIRJEPALSTA

Hileen toimitus otti käyttöön kauan odotetun lukijakirjepalstan. Julkaisemme sivulla laajan lukijakuntamme syvimpiä aatoksia. Palsta kantaa kortensa kekoon suomalaisen kansalaiskeskustelun ainutlaatuisella foorumilla.

Tieteenalat, jotka eivät käytä alaviitteitä, ovat pseudotieteitä

-kyseenalaistaja

Myydään vähäpäästöinen australianponi Tullintorin kulmauksessa 31.4! Luovutetaan vain hyvään kotiin!

-Toiveikas talli-isäntä

Marko Nenosen vastaanotto on peruttu tältä viikolta.

-tunisähköposti

Olisko kellään lainata usb-c mallista kännykän laturijohtoa? Hukkasin omani yliopistolle, odotan vastausta viimeistään syksyn hileessä!

-One lus -luurin huolestunut omistaja

Miksi tamperelaiset niin tunnollisesti leimaavat lippujaan raitiovaunuissa? Eivätkö he tiedä ettei lipun leimauksella ole raitiokulkuneuvossa mitään merkitystä? Kauhistuen ja kalmansilmällä katsovat kun viisaampana ja kokeneempana raitiovaunuillun ystävänä en odota korttelin pituisessa jonossa lippuleimauslaite vuoroa. Tämä on suunnattomasti viimeaikoina haitannut raidebussi hifistelyäni Tampereella ja harmistuttanut niin, että joudun palaamaan Helsingin spärin kolisevaan kyytiin saadakseni vastaisuudessa naustiskella raide matkustamisesta rauhassa. Onko liikaa pyydetty, että Tampereella opeteltaisin kunnollinen raitiotievaunu etiketti?

-Rasse nautiskelija

Neidit hoi! Meitä olisi täällä Yläkuppilassa kaksi nuorta mammanpoikaa, vailla wappuheilaa. Vähemmän sivistynyt vanha poika tahtois tutustua samanikäisten tyttöjen kanssa riitatoverin saamisen tarkoituksella. Toinen meistä puolestaan etsii vapaamielistä kylkiluuta vanhempien patinistien joukosta. Yhteydenotot Juveneksen kahvilinjastolla.

-Legenda ja Tölkki.

Hei! Hukkasin kavaljeerini syksyn poikkitieteellisissä tansseissa... Poistuvin hetkeksi tiskille tilaamaan vesilasin ja hän vain katosi! Löysin pihalta hänen toisen kenkensä (Nokia-saapas kokoa 46)... Ilmianna itsesi niin saat jalkasi kuivaksi!

-Alakuloinen Tuhkimo

ELDEN RING:

KUN UUSI EI OLE UUTTA JA SE ON

PARASTA AIKIOIHIN

Kun From Softwaren uusin peli Elden Ring julkaistiin, arvoin hetken hankinto sen heti vai myöhemmin. Sitten huomasin että pari kaveria otti, sekosi ja lipsahti kyberavaruuteen pariksi viikoksi pelaamaan. Tämän lisäksi myös Hesari kirjoitti sellaisen serenadin pelistä että olihan se pakko hankkia heti.¹ Elden Ring oli valtava elämys, joka herätti minussa myös raivoa monella eri tavalla, joten tämä arvostelu oli pakko kirjoittaa kaksiosaiseksi: Ensimmäisessä osassa arvostellaan² itse peli ja toisessa arvostellaan³ peliteollisuutta. Saattaa sisältää pieniä jäämiä spoilereita.

Osa 1. Elden Ring – Open world Dark Souls

Pelinä Elden Ring kuuluu Soulsborne⁴ -genreen, jotka ovat roolipelejä ja sinun roolisi on olla uhri. Pelit tunnetaan anteeksiantamattomasta vaikeudestaan, johon ei voi vaikuttaa kuin itse olemalla parempi. Tällainen äärimmäinen vaikeus, joka on leivottu kiinteäksi osaksi pelejä, on luonut sarjoille oman vankkumattoman fanikuntansa, jota Elden Ring pyrkii nyt laajentamaan. Peli onkin helpommin lähestyttävä kuin edeltäjänsä, muttei tingi sille leimallisesta vaikeudestaan. Elden Ring alkaakin sopivasti niin, että ensimmäinen vihollinen on boss, johon kuolet ja heti seuraava vihulainen on taas boss ja kuolet jälleen. Kun pääset jaloillesi niin ensimmäinen ei vihamielinen henkilö haukkuu sinut pystyyn. Ymmärrätte nyt varmaan mitä genre pitää sisällään? Hyvä, eteenpäin.

Pelin paras asia mielestäni on se, että se ei varsinaisesti tarjoa mitään uutta genreen. Tämä peli osoittaa, että pelit ovat perustavanlaatuisesti erilaisia kuin elokuvat: uutta leffaa ei voi tehdä niin, että otetaan ihan samat asiat kuin viime patkässä ja

tehdään kaikki vaan paremmin. Peliteollisuudessa tämä toimii hienosti ja tämä tyyli on luonut moneen pelisarjaan ikonisimmat pelit, kuten Heroes of Might and Magic III ja Fallout 2. Nämä pelit ovat verrattavissa Elden Ringiin juuri siinä, että ne ovat toiminnaltaan äärimmäisen samanlaisia kuin edeltäjänsä, mutta vain laajempia ja paremmin toteutettuja. Elden Ringin tekijäporukka onkin oivaltanut hienosti miksi heidän peleistään pidetään ja päättänyt tehdä juuri sellaisen, jota pelaajat ovat toivoneet ja se todellakin näkyy niin arvioinneissa ja myynneissä: Peli on saanut kautta linjan ylistäviä arvioita sisällöstä ja myynnit ovat ylittäneet odotukset kolminkertaisesti.⁵ Tavoite oli huhtikuun loppuun mennessä neljä miljoonaa myytyä peliä, mutta myynnit ovat olleet noin kuukaudessa 12 miljoonaa myytyä kappaletta.

Pelillisesti peli siis toimii juuri niin kuin kuuluukin ja pelattavuus on loistavaa, mutta entäs muut osa-alueet? Visuaalisesti peliä pitää kehua ja moittia samaan aikaan. Graafisesti peli ei ole ihan tätä päivää, vaan on äärimmäisen samanlainen kuin edeltäjä Dark Souls III, joka on jo useamman vuoden vanha peli. Onneksi grafiikka ei ole kaikki kaikessa, sillä se on eri asia kuin visuaalisuus, joka on tässä pelissä aivan käsittämättömän upeaa. Peli on toteutettu äärimmäisen hyvin visuaalisesti ja se on esteettisesti parhaimmillaan henkeä salpaavaa. Eri kuvakulmien asettelu ja maailman rakentaminen on toteutettu erittäin hyvällä tyyllillä ja se jaksaa viehättää silmää aivan loppumetrejä myöden.

Äänimaailma sen sijaan on mielestäni verrattain heikko. Musiikki on hengetöntä ja mieleen tulee Legend of Grimrockien soundtrack – joka on siis loistava, joka on lantrattu liian vetiseksi. Myös äänimaailma on epäkiinnostava, eikä riitä

¹ HS 2022. <https://www.hs.fi/nyt/art-2000008631277.html>

² Arvostellaan eli arvioidaan esim. Matin hiukset on ihanat 5/5.

³ Arvostellaan eli moititaan esim. Putin on kusimutteri, joka voisi mennä harrastamaan karaokea haulikolla.

⁴ Nimi tulee kahdesta eri pelistä, jotka edustavat samaa genreä: Dark Souls ja Bloodborne.

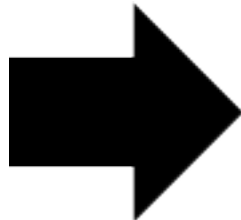
⁵ Gamerant 2022. <https://gamerant.com/elden-ring-sales-12-million/>

luomaan itselleni tunnelmaa. Ääninäyttelystä sen sijaan löytyy onnistumisia, mutta kokonaisuudessaan pelin äänimaisema tai musiikki ei ollut rakentamassa tunnelmaa toivotulla tavalla.

Avoin maailma on todellinen mielipiteiden jakaja ja niin on myös tällä kertaa. Tässä mielestäni on useita ongelmia, jonka vuoksi itse edustan linjaa että avoin maailma ei tuo peliin hyviä asioita, vaan pikemminkin huonoja. Oliko tämä sitten suuri virhe? Ei todellakaan, sillä minun näkemykseni ongelmista pohjautuvat pääosin tarinankerrontaan, pelin kestoon ja sisältöön, jotka ovat minulle peleissä kaikkein tärkeintä. Heille jotka pitävät enemmän pitkistä jatkumoista peleissä ja kaiken penkomisesta, avoin maailma tässä pelissä on varmasti suuri

onnistuminen. Avoin maailma onkin omien preferenssien mukaan aina joko hyvää tai huonoa ja minun mielestäni se on huonoa juuri tässä pelissä. Maailman avoimuus tuo mukanaan pelitunteja, mutta pelin juoni ja kerronta ei riitä laajenemaan samaa tahtia, vaan venyy liian vähäksi ja hitaaksi suhteessa pelattavan määrään. Se määrä juonta ja kerrontaa mitä tulee per pelattu tunti, tekee pelin kerronnasta hyvin ohkaisen. Vaikka juoni, maailma ja kerronta on erittäin hienoa pelissä, ongelma on sen venyminen ja mielenkiinnon pysyminen siinä.

Tämän lisäksi avoin maailma pelissä tuntuu venytetyltä. Peli olisi voinut saavuttaa kaiken suppeammassa muodossa, jolloin se olisi ollut eheämpi. Peli onkin kuin venytetty .jpg kas näin:

Sama peli mutta venyneenä ja turhan suurena. Toisille tämä tarkoittaa lisää sisältöä, toisille vähemmän juonta per pelattu tunti.

Eli minkä arvosanan peli saa?

Hyvät puolet:

- Erinomainen pelattavuus.
- Uskomattoman upean näköinen.
- Kiinnostava ja mukaansa tempaava maailma.
- Haastava ja palkitseva.
- Vakaa ja hyvin vähän bugeja.

Huonot puolet:

- Äänimaailma on tylsä.
- Avoin maailma enemmän miinus kuin plussa.
- Juoni ei jaksa kantaa loppuun asti.

Arvio 93/100

Aivan erinomainen peli, jota suosittelen kaikille. Etenkin jos vihaa itseään ja muita.

Osa 2. Peliteollisuuden evoluution umpikujat.

Peliä pelatessani oli vaikea päättää kumpi raivostuttaa enemmän, pelin mekaniikka vai muiden firmojen puheet tällaisen pelin mahdollisuudesta. Elden Ring on aivan loistava peli monella tapaa, mutta sen parhaat puolet ovat sen perusominaisuudet: peli on valmis, ehjä ja kokonainen. Tämä ei todellakaan ole mikään itsestäänselvyys pelimaailmassa, jossa pelejä julkaistaan enemmän ja enemmän raakoina ja kypsymättöminä, joita paikataan tai täydennetään myöhemmin. Lisäksi pelejä tehdään usein tarkoituksella vajaksi, jolloin niihin voidaan myydä jatko- tai lisäosia myöhemmin.

Tällaisen pelin kuitenkin piti suurten firmojen puheiden mukaan olla nykyään mahdollisuus. Kokonaan ja huolella valmiiksi tehty peli, joka ei jätä tilaa pelin sisäiselle lisämyynille, eikä siitä pidä maksaa kuin kerran yhtenä könttänä. Tällainen ajattelu oli minuunkin uponnut, mutta nyt kun näin että tällaisen pelin tekeminen ei ole pelkästään mahdollista, vaan myös kannattavaa, ajattelin että millaisia odotuksia peliteollisuus on antanut itselleen ja miten se muovaa omaa evoluutiotaan kohti epäterveempää suuntaa. Raha ohjaa pelejä myös kohti sarjamaista asiakkuutta, joka on todellinen ansa. Pelit eivät myy enää jatko-osia, vaan lisäosia ja laajennuksia, joissa pelin ostaessaan tulee sitoutuneeksi lisäosiin ja laajennuksiin, koska iso osa sisällöstä siirretään tulevaisuuteen. Kun ostaa vaikka Civilization pelisarjan pelin, voi olla aivan varma että peli on aluksi onttu kuori ja siihen myydään ainakin kaksi lisäosaa, jolloin vasta pelistä tulee valmis. Rahallisesti itseäni tämä ei haittaisi, sillä tämä pelisarja on erinomainen, mutta ongelma on siinä, että voit tietää jo pelin hankkiessasi että olet oikeastaan ostanut vain kotelot ja sisältö tulee myöhemmin. Tiedät, että olet ostanut lisää maksuja.

Jotkut selittävät tätä pelien korporaatio-omistuksella, jossa tavoitellaan mahdollisimman suuria voittoja laadun kustannuksella. Onkin aivan oikea huoli että mikrotransaktiot ja tulevaisuudessa nft -perustaiset pelinsisäiset ostot tulevat vaikeuttamaan tätä entisestään, mutta ongelma on

mielestäni muualla.⁶ Itse väitän että peliteollisuus on luonut itselleen sellaisen kehän, josta on vaikea murtautua. Samalla tavalla kuin pelaajat elävät eri trendeissä, myös suunnittelijat elävät trendien aallokossa. Kuitenkin he sen sijaan antavat trendeille liian suurta painoarvoa, jolloin peleistä tulee enemmän tai vahingossa toisiaan muistuttavia kyhäelmiä. Pelit ottavat palasia sieltä täältä luoden pelaajille sellaisia asioita, jotka ovatkin vain lopulta eri suunnittelijoiden näkemyksiä asioista eikä pelaajien itsensä arvostamia asioita. Tämän osoittaa monet pelit, jotka muuttavat pelisarjan suuntaa aivan toiseen suuntaan ja maksavat siitä yleensä merkittävää hintaa pelaajakunnan poistuessa. Nämä voivat olla peleihin rakennettavat ominaisuudet tai sitten kokonaan uudet pelit. Esimerkiksi Fallout -pelisarja on siirtynyt merkittävästi kohti hiekkalaatikkomaailmaa, josta on karsittu juoni ja kerronta minimiin, joka on juuri se asia josta pelisarja aluksi tuli tunnetuksi. Lisäksi voi mainita että Fallout -sarjan maine arvostettuna pelisarjana on kärsinyt tästä valtavasti. Vastaavasti taas Elden Ring on seitsemäs saman studion peli, joka toimii samalla periaatteella kuin kaikki aiemmat ja hienosti toimii. Pelistudiot eivät todellakaan siis aina tiedä miksi he onnistuivat.

Peliteollisuuden suunta onkin jatkuvassa murroksessa, sillä suuret laadustaan tunnetut talot kompuroivat kuin ännännen promillen patinisti Dorkan rappusissa. Samaan aikaan samat talot profetoivat pelaamisen suuntaviivoja sellaiseen suuntaan, että ei voi kuin toivoa ettei tämä toteudu. Tämä epäsuhta onneksi karisee aina silloin tällöin kun eri firmat julkaisevat tästä suunnasta poikkeavia pelejä ja menestyvät niillä. Tämän vuoksi Elden Ring onkin niin raikas tuulahdus tunkkaisessa ilmassa, sillä siinä ei ole yhtään mitään uutta. He ottivat vanhan idean, tekivät siitä isomman ja mikä tärkeintä, tekivät sen hyvin.

- Juho Aarikka

⁶ Kolme asiaa, joista kuuleminenkin saa vereni kiehumään kuin Mordorin pätseissä: Magic the gathering, Family guy ja cryptovaluutat. Nyt turvat kiinni näistä, en jaksa enää.

KIRJA-ARVOSTELIJAESITTELY: KEIJO SLÅRD

Keijo Slård

Syntynyt Porissa 1985. Aikaisemmin työskennellyt Yyterin sanomissa kesätoimittajana, sekä Sampo Rosenlewin leikkuupuimuriosaston vapaa-ajanharrastusjaoston tiedottajana. Harmittelee sitä, että kuuluu ensimmäiseen ikäluokkaan, joka ei saa laillisesti ajaa mopolla ilman autokoulussa suoritettua mopokorttia.

Rakastaa historiaa ja kirjoja, mutta vihaa kirjailijoita. Hän tietää itse pystyvänsä parempaan, kuin suurin osa muista. Tulevaisuudessa haaveissa siintää pääsy opiskelemaan Alkio-opistoon historian linjalle.

Työskentelee nykyään päätoimisena kirja-arvostelijana Hile:ssä. Muutti Satakunnasta Pirkanmaalle, koska sai tarjouksen josta ei voinut kieltäytyä. Tarjouksen antoi Satakunnan paikallinen Bandidos-moottoripyöräkerho.

Motto:

"Jos viime viikonloppu meni jo, niin nyt ei ole se."

KIRJA-ARVOSTELUT BY KEIJO SLÅRD

James Joyce, Odysseus

Kaikki meistä muistavat 1900-luvun. Aivan kuin eilispäivän tai edellisen vuosisadan. Ollakseni nyt niin rehellinen kuin vain osaan, niin kaikki meistä ovat vähintään kuulleet tuosta vuosisadasta. Se oli sitä aikaa, kun tapahtui suuria mullistuksia ja ihmiskunta kukoisti voimiensa tunnossa. Tieteen parissa tehtiin mitä mahtavimpia keksintöjä, talous nousi, oli vaurautta, oli veljeyttä. Maapallon väkiluku kasvoi useilla miljardeilla, sodittiin maailmansota ei ainoastaan yhdesti vaan kahdesti, Tampereen Tappara voitti jääkiekon suomenmestaruuden 14 kertaa ja Tarja Smura valittiin Miss Suomeksi vuonna 1993. 1900-luku verhoutuu myös moniin mysteereihin ja selviytymättömiin salaisuuksiin. Suurin 2000-luvun perspektiivistä tarkasteltavissa oleva 1900-luvun mysteeri ei kuitenkaan suinkaan ole Bermudan kolmio tai vastaava, vaan se, että miten helvetissä James Joycen Odysseusta voidaan yleisesti hyväksyen pitää yhtenä tuon vuosisadan kirjallisista merkkiteoksista?

Antakaas kun selitän. Ensinnäkin, jos et ole vielä tätä kirjaa lukenut, niin älä missään nimessä ryhdy siihen edelleenkaan. Sinua on varoitettu. Lukuprosessi tulee viemään elämästäsi aikaa pahimmassa tapauksessa kuukausia, eikä sinulle jää siitä käteen edes känsiä. Sillä vaikka opus melko massiivinen onkin, ei sen sivujen kääntely tuota sinulle edes sitä kitkaa, joka känsien muodostumiseen vaaditaan. Minä väitän, että se kuka tämän kirjan kertoo alle kuukaudessa lukeneensa, puhuu niin paljon paskaa, että Vladimir Putinin propagandakoneistokin jää tässä kilvassa suvereenisti kakkoseksi.

Melkein yhtä suuri ihmettelyn aihe kuin kirjan maailmalla saavuttama klassikkostatus on Pentti Saarikosken toimittaman suomennoksen vastaanottamat lukuisat,

tarkennan lukuisat, ylistävät arviot. Siinä on markka nauranut, kun Pentti on päissään heitellyt vuorotellen kaikki suomen kielen muodostavat rakenteet, sanat ja ilmaiset romukoppaan. En uskalla edes kuvitella, miten raivostuttavaa kirjaa olisi lukea alkuperäiskielellä. Suomennetun laitoksen lukeminen tuntuu kuitenkin siltä, kuin joku työntäisi nuppineulaa koko ajan hiljalleen isovarpaan kynnen alle, samalla kun keskushermostosi viimeinen serotoniinimolekyyli yrittää juosta karkuun aivojesi sopukoista.

Kirjassa on 721 sivua. Siinä 722 sivua liikaa: lasken mukaan numeroimattoman kansisivun, jossa seisoo pelkästään kirjoittajan, kirjan, suomentajan ja kustannusyhtiön nimi. En edes yritä kuvailla sitä kaikkea hevonnaskaa, mitä kirjan aiemmilla sivuilla tapahtuu, vaan hyppään suoraan sivulle 674. Nimittäin tuolta sivulta alkaa – kuin viimeiseksi nitiksi – uuvuttava ja lukijan hyvinvointia uhkaava loppurutistus. Tuolta sivulta kirjan loppuun asti käytetään aivan käsittämättömän vähissä määrin nerokasta tekstinasettelu mallia, jossa kappalejaon käyttö on unohdettu tyystin kuin orpo piru vieraaseen helvettiin, ja jokaiselle sivulle on ahdettu niin paljon tekstiä kuin painotekniikka on antanut myöden. Sanomattakin selvää, on loppukirin ajaksi jätetty myös KAIKKIEN välimerkkien käyttö odottelemaan parempia aikoja. Totta kai, näin juuri arvostetut kirjailijat toimivat. Kirjan loppu on – jos edes mahdollista – vieläkin lukukelvottomampi ja asiasisällöttömämpi kuin kaikki aikaisemmat 674 sivua yhteensä. Sen lukeminen kestää ikuisuuden, ja tuntuu siltä kuin joutuisi kompastelemaan koiranpaskassa lopun ikäänsä. Mutta kuin yllättäen, kirjan antoisin osuus on juuri tässä: liukastelua kestää onneksi vain 48 sivun verran.

Loppurutistuksen jälkeen vuorossa on kirjan ymmärrettävin osuus, joka kuitenkin luonnollisesti uupuu alkuperäisteoksesta: 'suomentajan puhe'. Ymmärrettävyydestään huolimatta

se on kuitenkin vain latteja sarja vaivaannuttavia kiitoksia erinäisille tahoille. Kiinnostavan siitä tekee se, miten se päättyy. Se päättyy nimittäin yhteen viime vuosisadan suurimmista kirjallisuuden taholla kerrotuista valheista. Ainoa, joka tästä kirjasta on koskaan saanut enemmän kuin on sille joutunut antamaan, on Pentti Saarikoski.

Yllättävä puolestaan ei ole se tieto, että kirjailija James Joycen kirjallisen työn kerrotaan vaikeutuneen miehen lähes täydelliseen sokeuteen johtaneen silmäsairauden vuoksi. Älä saatana, ihanko totta? Ei kyllä yhtään huomaa lopputuloksesta.

George Orwell, 1984

Keväällä 2022 ei ole oikeastaan mitään järkeä kirjoittaa kirja-arvostelua tästä kirjasta – saati ylipäätään lukea koko teosta. Sen sijaan, osta matkalippu Moskovaan ja käy itse katsomassa mitä kirjassa tapahtuu.

Jumala, Raamattu

Jos sinulla olisi elämäsi aikana mahdollisuus lukea vain yksi kirja, niin pidä huolta siitä, että se kirja ei ole tämä.

Giorgio Riello, Cotton: The Fabric that Made the Modern World

Tuntuuko sinusta, että elämäsi on jotensakin liian viihdyttävää? Haluaisitko kenties hieman vähentää viihtyvyyden määrää...? Eikö uni oikein tule ja haluaisit nukahtaa? Siinä tapauksessa suosittelen vahvasti ottamaan haltuun tämän kirjan! Niin ja ai niin: puuvilla blaa blaa blaa Intia britit blaa blaa blaa teollinen vallankumous

zzzzzzzzzzzzzzzzzzzz

Jumala, Koraani

Kts. kohta 'Raamattu'.

J.R.R. Tolkien, Sormuksen ritarit, Kaksi tornia, Kuninkaan paluu

No siis asiahan on niin, että näistä kirjoista ei voi puhua uskottavasti, jos näitä ei ole lukenut vähintään kertaalleen ennen Peter Jacksonin ohjaamien elokuvien julkaisua. Eli käytännössä viimeistään 1990-luvulla. Keijo Slård on tämän tehnyt, eikä näin ollen alennu kertomaan mitään näistä mestariteoksista elokuvaversioiden parissa kasvaneelle sukupolvelle. Jos kuitenkin ensin mainittu skenaario on kohdallasi todellisuutta (mitä epäilen VAHVASTI), voit yrittää ottaa yhteyttä sihteeriini, joka edelleen saattaa myöntää audienssin luokseni kuulemaan kirja-arvostelua. Audienssissa tarjoillaan lempas-leipää, muistathan ilmoittaa mahdollisista ruoka-allergioista etukäteen.

Charles Bukowski, koko julkaistu tuotanto

Et voi puhua uskottavasti Bukowskista tai väittää ymmärtäväsi hänen tuotantoaan, ellet ole käynyt Los Angelesissa. Et ainoastaan kertaalleen, vaan vähintään kaksi kertaa. Bukowskiin ei kuitenkaan päde aivan sama logiikka, kuin esimerkiksi vaikkapa J.R.R. Tolkieniin: sisäänheittotuotteeksi suosittelen Bukowskin 'Hollywood'-teoksen filmatisointia 1980-luvulta, mestariteosta nimeltään 'Barfly' (Baarikärpänen toim. huom.). Elokuvassa voimiensa tunnossa oleva nuori Mickey Rourke ryyppää ja ottaa jatkuvasti turpaansa eri kapakoissa ympäri Hollywoodia. Siinäpä pähkinäkuoressa myös kaikki Bukowskin kirjat.

SYNKÄT SALAISUUDET, JOITA NORSUT YRITTÄVÄT KÄTKEÄ

Saapuessaan huoneeseen, olivat kaikki toiset hiljaa omilla paikoillaan. Istuivat, tai seisoivat, samantekevää, keskittyneinä omien askareidensa pariin. Kaikki paitsi hiiri, joka luikerteli koloonsa piiloon heti kuullessaan norsun painavien askelien kantautuvan ulko-oven suunnalta. Tietämättään hiiri teki norsulle palveluksen. Sikäli kun yleisessä tiedossa on, eivät norsut erityisemmin piittaa hiiristä ja saattavat käyttäytyä erikoisesti, jopa pelokkaasti näiden läheisyydessä. Erikoisesti käyttäytyvän norsun olisi kovin vaikea piilottaa läsnäolonsa huoneessa.

Syy miksi hiiri piiloutui, oli ilmiselvä. Se oli häpeä. Hiiri oli lainannut norsun uimahousut käyttöönsä sillä ehdolla, että ei venyttäisi niitä. Toisin kuitenkin kävi. Uimahousut olivat nyt venyneet piloille, ja tämän norsun alun perin vitsiksi tarkoittaman lainausehdon rauettua hiiri toimi kuten parhaaksi näki.

Norsu ei kuitenkaan miettinyt uimahousuja juuri lainkaan. Tokkopa edes muisti koko asiaa. Norsulla oli synkkä salaisuus, jota yritti kovasti kätkeä. Suurehkon kokonsa vuoksi norsu tiesi tämän olevan suhteellisen vaikeaa, mutta silti päätti mennä keskelle juuri sitä huonetta, jossa kaikki muut olivat.

Hetken aikaa piilottelu näkösellä onnistui lähes ihmeellisen hyvin. Norsu oli jo huokaisemassa helpotuksesta, kun yllättäen puhelin soi. Joku nousi ylös, ja vastasi. Posliinikaupasta soitettiin.

-Ronnie James Potkukelkka

HIRVIELÄINTEN KIIHDYTETTY *EVOLUUTIO*

Elettiin toukokuuta 2018, kun hirvi nimeltä Muurikki oli erään kosteahkon illanvieton päätteeksi tehdä elonsa pituutta määrittävän kohtalokkaan virheen. Ilta hirviystävien kesken Jämsän keskustan tuntumassa oli saanut railakkaita piirteitä, sarvien kokoa oli vertailtu ja erinäisiä sammalia maisteltu siihen tahtiin, että poistuessaan juhlista Muurikki oli vallan unohtanut olevansa hirvi ensinkään, ja päätti nyt aamun jo sarastaessa lähteä hakemaan hiukopala Patalahden Teboililta – kuin ihminen konsanaan.

Päästyään hirviaitojen väliin pari kilometriä Himokselta Jämsän keskustaan päin, ja Teboilin neonvalojen jo loistaessa puiden lomasta, oli Muurikilla edessään enää yksi näennäisen helppo, vaikkakin vaarallinen tehtävä. Nimittäin Valtatie 9:n ylitys. Juuri kun Muurikki oli laittamassa etummaisista sorkkia kasteesta märkänä hohtavan asfaltin pinnalle, tulivat näkökenttään vasemmalta Himokselta päin 82 kilometriä tunnissa liikkuvan täysperävaunuyhdistelmän ajovalot.

”Perkele... minun maillani... pakko saada Kanapanini... ja iso Pepsi...”

Kuuluivat hirvien kielellä lausutut sanat Muurikin turpajouhien lomasta. Samassa kun Muurikki lähti tien ylitykseen itsevarmuutta puhkuen, tunsikin hän kuinka kaikki ei sittenkään ollut aivan kohdallaan. Tie oli kostea eivätkä Muurikin sorkat pitäneet toivotulla tavalla. Lisäksi illan aikana nautitut erinäiset päihteen olivat sekoittaneet hirviparan pään ja sitä myöden tasapainoaistin pahemman kerran.

Täysperävaunuyhdistelmä teki nopean väistöliikkeen, ja kuin ihmeen kaupalla Muurikki pääsi tien keskiviivan päälle. Suuri uhka oli väistetty, mutta pahin oli vielä edessä. Tie oli nimittäin keskiviivan maalauksen kohdalta niin liukas, että Muurikin sorkat eivät enää pitäneet ja hirvi kellahti vasemmalle kankulleen pitkin pituuttaan tielle. Kaatumisen johdosta Muurikin pidätyskyky petti, ja keskiviivan päälle lävhti oikein komea kasa hirvenpaskaa.

Häpeissään Muurikki keräsi itsensä, huusi hirvien kielellä jotain hävytöntä, ja teki keskisormen näyttöä vastaavaan eleen poispäin liikkuvan täysperävaunuyhdistelmän suuntaan.

Muurikki ei lopulta koskaan päässyt sisälle asti Teboilille. Ei ennen kuin oli käynyt kotona vaihtamassa tahritut housunsa.

-Ronnie James Potkukelkka

RAJA

Missä olen? Mikä paikka tämä oikein on? Ympärilläni avautui kuin täyden luomattomuuden tila, kuin jäätynyt helvetti. Olenko saapunut elämäni viimeiselle rajalle? Tämäkö on maapallon ydin? Eikö se olekaan täynnä sulaa laavaa, kuten olin nuoruuteni päivinä koulussa oppinut? En tiedä mistä tämä ajatus ilmaantui mieleeni, mutta aloin olla hyvin vakuuttunut siitä, että siellä juuri olin. Maan ytimessä, jäisessä helvetissä.

Kuinka ylipäättään saavuin tänne? En kykene sitä muistamaan, vaikka kuinka yritän. Avasin silmäni ja vain olin täällä. Ajatukseni katkeaa yhtä nopeasti kuin se oli alkanutkin. Tunnen jonkin läsnäolon. Jonkin mahtavan voiman. Yhtäkkinen kauhu valtasi kehoni ja olin vähällä tukehtua. En saanut henkeä.

- Käänny puoleeni ja katso minua!

Kuka sen sanoi? Tuo ääni oli hirvittävämpi kuin tuhannen ukkosen jyrinä. Olisin halunnut kaikkea muuta enemmän, kuin kääntyä tuon äänen lähdeksi kohti, mutta asia ei ollut omassa päätäntävällässäni. Huomasin kuinka ruumiini kääntyi hitaasti puhujaa kohden ja nyt en voinut olla enää näkemättä sitä.

Eläessäni en ollut nähnyt mitään noin kamalaa, enkä tiedä miten sitä edes kuvailisin. Ihmisten kielessä ei ole sanoja kuvaamaan tuota kauhua, joka aukeni silmiäni edessä. Oli kuin kaikista pahimmista painajaisistani olisi neulottu yhteen hahmo, joka katsoi minua suoraan silmiini, ja vaikka kuinka koetin kääntää katseeni syrjään, en kyennyt.

- Kuka olet? purkautui suustani pelosta heiveröisellä äänellä, jota en edes tuntenut omakseni.

- Kuka sinä luulet minun olevan? olento vastasi minulle.

- E-en tiedä.. sain vaivoin soperrettua.

- Älä valehtele minulle! se sanoi järkyttävällä äänellään ja samassa hetkessä tajusin, etten voi salata tuolta olemukselta mitään.

- Maan päällä minut tunnetaan tuhansilla nimillä ja tuhansilla kasvoilla. Olen aina ollut ja tulen aina olemaan. Ei ole mitään minusta erossa. Asun jokaisessa sanassa, jokaisessa teossa. Se minkälaisena näyttäydyn nyt juuri sinulle, on sinun omaa aikaansaannostasi, olento puhui.

- Miksi siis olet noin kauhuissasi, etkö viivyttais katsettasi vielä hetkisen oman kättesi työssä?

En olisi todellakaan halunnut, mutten voinut muutakaan. Tässä siis on viimeisen portin avaimenhaltija, viimeinen verho jumaluuden edessä, ja kuinka kamalana se näyttäytyikään.

- Luulitko todella, että voit elämäsi aikana tehdä mitä vain joutumatta koskaan vastaamaan teoistasi? se jatkoi.

-Luulitko todella, että voit kieltää itsestäsi sellaiset puolet, jotka eivät sinua miellyttäneet ja nämä olemuspuolet vain katoaisivat jonnekin. Naamioni kauhu koostuu jokaisesta pahasta teostasi, jokaisesta pahasta sanastasi, kaikesta siitä kuonasta ja saastasta, minkä poljit tajuntasi mutiin ja sinne unohdit, kun et kestänyt kohdata totuutta itsestäsi. Lapseni, etkö ymmärrä miksi toin eteesi vaikeuksia ja tuskaa?

Miksi laitoin sinut ryömimään maassa madon lailla? Kaiken tämän tein rakkaudesta sinuun. Halusin sinun kohtaavan vaikeudet silmästä silmään, vain jotta olisit kasvanut ja ottanut opiksi. Väitänkö todella, että olisit totellut hienovaraista kehoitusta kohdata omat pelkosi ja omat heikkoutesi? Minä näyttäydyn maan ihmisille vaikeuksina ja haasteina heidän omasta tahdostaan, heidän omasta pyynnöstään. Jotta he oppisivat, jotta he kasvaisivat, jotta he nousisivat kaatuakseen ja kaatuisivat noustakseen. Jos et olisi työntänyt kaikkia heikkouksiasi ja pelkojasi alitajuntasi hämäreihin, jos et olisi kieltänyt maailman pahan koskettavan myös sinua, ehkä silloin kohtaisit lempeän katseeni, enkä näyttäytyisi sinulle näin kammottavan naamion takaa. Kenties silloin saisit kulkea kuoleman porteista säilyttäen tajuntasi, liittyä osaksi kaikkea

luotua ja luomatonta, tai palata maahan jälleen ihmisenä, omasta tahdostasi, auttaaksesi ihmiskuntaa oppimaan ja kasvamaan kohti kaiken täydellistymistä. Nyt joudun kuitenkin pirstaloimaan tajuntasi loputtomiksi palasiksi, etkä muista elämästäsi, etkä tästä kohtaamisestamme mitään. Tulet syntyään aina uudestaan ja uudestaan uuteen elämään muistamatta edellistä. Tulen tuomaan eteesi aina samat kysymykset, niiden muotoa vaihdellen, kunnes olet löytänyt sydämeesi elävän avaimen, joka sopii jokaiseen lukkoon. Silloin saat nähdä minun todelliset kasvoni ja kohdata minun lempeän katseeni. Siihen asti, jää hyvästi.

Tauno lisakki Trismegistos

183

Keskiviikkoisena aamuna, Merkuriuksen vallitessa taivaalla, alkoi valautuminen. Hetkeä aiemmin oli sielu katsellut tulevan elämänsä kokonaiskuva, koettaen painaa auriseen munaansa muistijäljen, joka ohjaisi ja opastaisi pian syttyvää elämänliekkiä tulevalle Tiellään.

Taivaan korkeimmasta piiristä katsoen tuleva elämä oli yhtä menneiden elämien kanssa, eikä niiden välillä ollut eroa, mutta pian, maankiertäjän nahkaan sonnustautuneena, oli hänen otettava kannettavakseen myös Isänsä Saturnuksen risti. Muotoon laskeutuneena oli hänet täten kahlittu myös tuntemaan Ajan raskas

taakka.

Kaksi erisuuntaista, tasamittaista viivaa 90° kulmassa, toisensa lävistäen, muodostaen kaksi vastakkaista virtausta yhdeksi tulleen, rikkoutumattomaan kehään suljettuna, kunnes taas kuutio aukeaa, vapauttaen sielun raskaalta matkaltaan, jälleen lepäämään tyhjyyden täyteläiseen syliin.

6 + 6 + 6. Sorathin kolmoiskuutio. 18. 18. kolmatta. 18. Maaliskuuta. 18 jaettuna Maaliskuulla. 6, 6 ja 6.

Kello 06:25 oli sielun elohopeainen, alati muuttuva ja ikuisesti liikkuva olemus saanut

tämänkertaisen ahtaan arkkunsa, hidasta kuolemaa hilseilevän ihmisruumiinsa, kanteen viimeisen naulan ja tapahtui syntymä, liki tuhoten portaalinsa fyysisen vastineen. Tämänkertainen matka alkoi kiehuvan veren, jäisen hien ja tuskanhuutojen siivittämänä, Kuoleman Herran nauraessa Ikiaikaista, Äänetöntä nauruaan.

Tästä hetkestä lähtien oli Merkuriaalisen Aamunkoiton Poika vaihtanut soluisen viittansa neljästi, Ihmisen polkuisia teitä hän oli nyt kulkenut, lineaarisella ajantajulla varusteltuna, 30 vuotta ja 3 vuorokautta.

Matkan alkuhetki, ihmislapsen syntymä, tuo hetki, oli kuin tämänkertaisen elämän koko tie syntymästä kuolemaan, manifestoituneena pienen lasisen helmen sisään. Yksi silmäys, mitä näet? Samat kuvat. Kiehuva veri, Kuoleman Herran jäinen nauru kumisemassa tauotta tyhjän sydämeni kammion seinämiä vasten, muistuttamassa miksi olen täällä. Ohjaamassa kulkuani alhaalla, langenneen maan piirissä. Jotta en hukkuisi sen illusionäärisiin aistiharhan juopumuksiin, vaan muistaisin tyhjyyden täyttämässä rinnassani veren polttaessa suonissani.

Katkotut valtimot, parsitut hermonpalat, veri suihkuamassa. Veri. Kuolema. Nauru. Hoitajien kauhu. Suihkuua. Suihkuua. Nauran Kuoleman kanssa. Kuolema nauraa minussa. Kipu. Tuskan hiki. Nauramme vieläkin. Omalle kärsimyksellemme. Maailman kärsimykselle. Miksi? Jos emme, luhistumme sen raskauden alle. Ollakseen yhtä helvettiä ja kärsimystä, on se silti vain samaa Totuuden vääristynyttä kuvajaista. Toissijaista. Astinlautamaista.

Mikä on tärkeää? Mikä on totta? Kuoleman Herran nauru täyttämässä tyhjän sydämeni. Jotta muistaisin. Mitä? Muistaisin kaksi viivaa vastakkain, muodostaen plusmerkkisen ristin kahlittuna kehään. Kaksi virtausta. Kaksi kanavaa. Herätä käärme! Toinen käärme! Tyhjä sydän. Kuoleman Herran nauru. Syntymäni teemat; veri, kipu, kuolema. Tieni viitoittajat. Silti nauran. Nauran. Kuolema nauraa. Olemme yhtä. Me nauramme.

Miksi? Naurumme synnyttävän tyhjiönomaisen pyörteen täyttämä, tyhjästä täysi sydän nauraa. Miksi?

Se nauraa tämän maailman kärsimyksille, koska se muistaa. Muistaa mitä? Muistaa kuunnella äänetöntä ääntä. Mitä se kertoo? Missä sen kuulen? Ainiin. Sydän. Tyhjä sydän. Kuulen. Harhaa. Totuuden viittaa. Älä eksy. Tule tänne. Ääniä. Vihjeitä. Muistoja. Tuntemuksia. Jälkiä. Minne?

Alkuun, Totuuteen. Muistatko ennen syntymääsi? Muistan. Taivaan korkein piiri. Edessä tuleva elämä - mennyt elämä - kaikki elämät - yksi elämä - ei elämää - elämä harhassa. Muistan. Muistan elohopean. Mistä lähdin. Valautuminen. Merkurius. Saturnus. Maa. Taivas. Tyhjiys. Täyteys. Totuus.

Muistan pukeutuneeni ihmisen pukuun. Muistan ajan ennen sitä. Keskiviikkoista aamua. Hengen kuolemaa - aineeseen syntymää. Mistä tulini. Kuka olen. Muodotonta. Sen ylittävää. Ensisijaista. Tämä kirjoituskin harhaa, toissijaista.

Tiedän.

Me Olemme Me

Kuolema Ja Minä

Syntymästä Asti Yhdessä

Olemme Yksi

Kuolleena Syntynyt Ei Kuole Koskaan

Elämä Kuolee

Kuolema On

Aina

&

Ikuisesti

AMEN

Tauno Iisakki Trismegistos

POLKU PYÖRII

Polkuni pyörii
Ei ympyrää, ei kehää, ei kahdeksikkoakaan
Polkuni pyörii
Spiraalia alati aukeavaa
Avautuvaa ainaista sielun vaellusta taivallusta tuskaista
Ruumiini syntymä – henkeni kuolema
Ruumiini kuolema – henkeni syntymä
Kierteestä kierteeseen, virheestä virheeseen
Ylhäältä alas, ja alhaalta aina alemmas
Tajunnan taustakin taaemmas
Nuoresta taas vanhemmaksi, varttumalla vainaaksi
Lainaksi vain sait varpaasi, kuten koko martaasi
Vainalasta valautuen vauvaksi uudeksi
Jälleen sielu langennut spiraalia kiertänyt
Kehänmitan korkeammaksi asteen väljemmäksi
Silti pyörii polkuni, tuhannet persoonani, kasvoni
Kuolema kerrallaan luon uudestaan nahkani
Polkuni pyörteiden muodostama Tieni työntäyteinen
Kierros kierrokselta avartuen
Apinasta aina apoteoosiin asti
Silloin vihdoinkin voit mennä ja tulla vapaasti

Tauno Iisakki Trismegistos

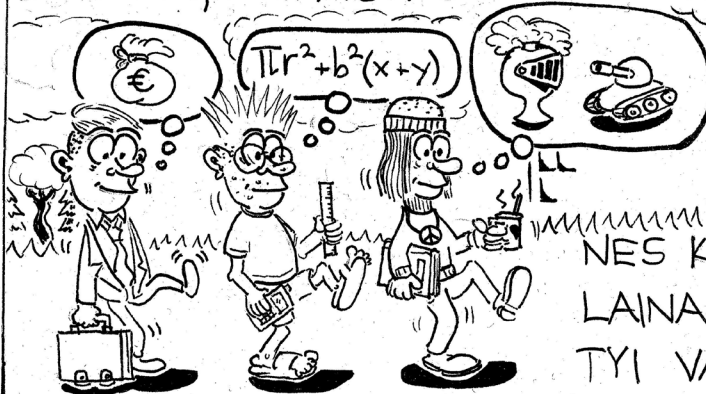

RT

(R)EVOLUTIO

OLIPA KERRAN KOLME
PIENTÄ OPISKELIJAA,
BOOMARI, MATIKISTI JA PATINISTI...

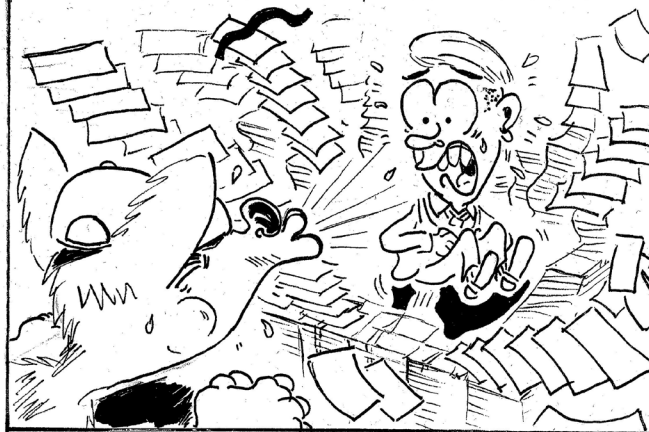

HE ELIVÄT JA OPISKELIVAT
ILOISESTI TAMPEREELLA, KUN-
NES KELAN VALTUUTTAMA OPINTO-
LAINAN TAKAISINPERIMISSUSI RYH-
TYI VAATIMAAN SAATAVIAAN...

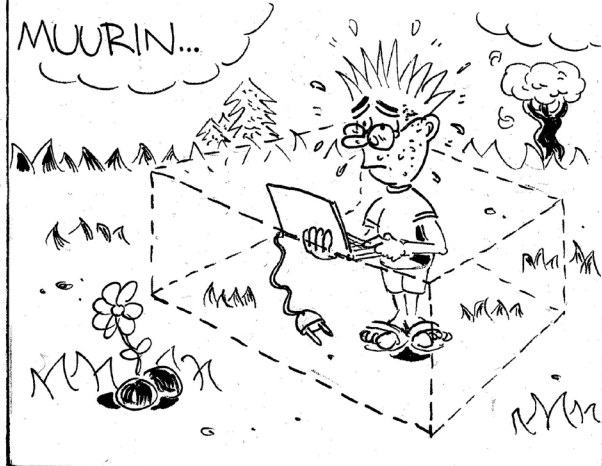
BOOMARI RAKENSII ITSELLEEN
PIILOPAIKAN TIENAAMISTAAN
SETELEISTÄ...

OPINTOLAINAN TAKAISINPERIMIS-
SUSI PUHALSI BOOMARIN PIILON
NURIN JA LÖYSI BOOMARIN...

MATIKISTI, JOKA OSASI MYÖS
KOODATA, KOODASI ITSELLEEN
VIRTUAALISEN 5G-SUOJA-
MUURIN...

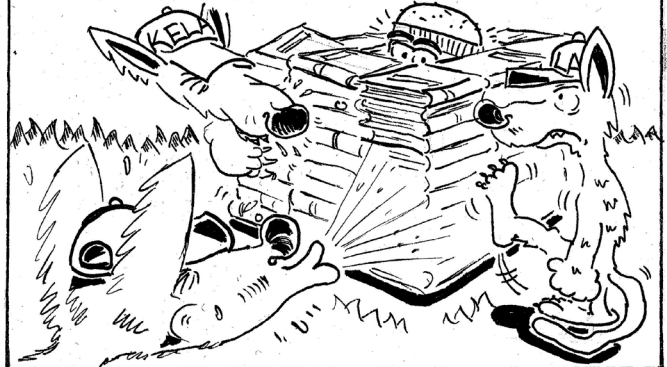
OPINTOLAINAN TAKAISINPERIMIS-
SUSI TAISI HYBRIDIHYÖKKÄYSTEN
SALAT JA KAATOI MATIKISTIN
ALGORITMIT...

PATINISTI LAINASI LINNASTA
MONOGRAFIOITA SEKÄ VÄI-
TÖSKIRJOJA JA RAKENSI
NIISTÄ OMAN LINNAN...

OPINTOLAINAN TAKAISINPERIMIS-
SUSI PUHALSI, JÄRSI JA
RAVISTELI, MUTTA EI SAANUT
PATINISTIN LINNAA HORJUMAAN...

"HUMANISMI ON LINNAKKEENI",
NAURAHTI PATINISTI JA KÄÄN-
SI SIVUA MAAILMANHISTORIAN
PIKKUJÄTTILÄISESTÄ...

PÄÄSTÄÄNKÖ KYLÄÄN?

TSILATKAA
JÄBÄT!

SE TULEE!

LENIN
MUSEO

Persiilleen se meni
Neuvostoliittokin!

KISS
MY

T O S

Asiantuntijat ja ylemmät
toimihenkilöt ry

KOHTI TYÖELÄMÄÄ YKAN KANSSA

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: ykalaiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yka.fi

**Yhdessä yhteiskuntaa
rakentamassa**

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

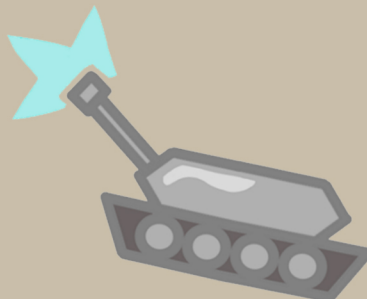

Suomen
Yhteiskunta-alan
Ylioppilaat ry

*(R)evoluutiot järjestyvät aika ajoin maailmaa, niin
myös Hilettä ja patinisteja. Kurkkaamalla kansien sisään
pääset sisälle humanismin syövereihin, luovuuden
rajapinnoille sekä historian havinoihin.*

Älä siis emmi, tartu Hileeseen!

Historian ainejärjestö Patinan julkaisu

HILE